

ஞானவியாசன

புத்த

திருமறை அறிஞர்

Dr. A. கிறிஸ்டோபர்

குணசாலியான

ரூத்

தீருமறை அறிஞர்
Dr. A. கிறிஸ்டோபர்

குணசாலியான

ரூத்

ஆசிரியர்
தீருமறை அறிஞர்
Rev. Dr.A. கிறிஸ்டோபர் M.A.,D.D.,

வெளியிடுவோர்
விண்ணக அப்பம்
நேருவீதி, கும்பட்டி,
ஈரோடு - 9.

RE - EDITION - August 2018

TOTAL COPIES- 1000

COPY RIGHT - TO AUTHOR

PRICE - Rs 40.00 (IN INDIA)

BOOK NUMBER - 28

FOR DETAILS CONTACT
WINNAGA APPAM
NO.2, NEHRU STREET,
SURAMPATTI,
ERODE – 638 009. S.INDIA
PHONE : (0424) 2277286
e-mail : erodeipa@yahoo.com
website:www.erodeipa.org
Bank of India (Erode Branch)
A/c No : 820210100005638
A/c Name : C.Alex Dhinakaran

அணிந்துரை

திருமறைப் பெரியார் யோபு ஞானப்பிரகாசம்,
தலைமைப் போதகர் & ஸ்தாபகர்,
இந்தியன் பெந்தெகொஸ்தே அஸம்பிளீஸ்,
கோவை - 12. தென்னிந்தியா.

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமுள்ள அன்பு சகோதரர்
அ. கிறிஸ்டோபர் அவர்களின் 28-வது ஆக்கமாகிய
குணசாலியான ரூத் என்ற இப்புத்தகத்திற்காய் கர்த்தரைத்
துதிக்கிறேன்.

ரூத் என்ற பெயரில் எழுதப்பட்டாலும் ரூத்தின்
சரித்திர ஆகமத்தில் உள்ள நான்கு அதிகாரங்களையும்
தனித்தனியே வெகு சிறப்பாக விளக்கியிருக்கிறார். எந்த
வயதினருக்கும், எல்லா ஆவிக்குரிய நிலையினருக்கும்
புரியும் விதத்தில் மிக எளிமையாக அதே வேளையில்
ஆழமாக இப்புத்தகத்தை எழுதியிருக்கிறார்.

நெகேரியா, யோபு, எஸ்தர், தானியேல் என்று முழு
ஆகமங்களை விளக்கி வெளியிட்ட இவர், அதே வகையில்
ரூத்தின் சரித்திரத்தை சிறப்பாக அலசியிருக்கிறார்.

இவருக்கு நல்ல சபை ஈரோட்டில் இருக்கிறது.
ஈரோடு மாவட்டத்தில் உள்ள எங்களின் சபைகளுக்கு
மத்தியப் போதகராயிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நல்ல உடன்
ஊழியருக்காய் கர்த்தரைத் துதிக்கிறேன்.

ரூத், போவாஸ் வயலில் வாற்கோதுமையை
சேகரித்தது போல, ஐந்து வயல்களாய் பிரிக்கப்பட்ட
இப்புத்தகத்தில் எண்ணற்ற நன்மைகளை -
அனுபவங்களை நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ள முடியுமென்று
விசுவாசிக்கிறேன். தேவன் உங்களை
ஆசீர்வதிப்பாராக.

-ஆமென்!

என்னுரை

கர்த்தருக்குள் பிரியமுள்ள வாசகர்களுக்கு அன்பின் வாழ்த்துக்கள்.

யோசவா முதல், எஸ்தர் வரையுள்ள 12 ஆகமங்களை சரித்திர ஆகமங்கள் என்று வேதப் பண்டிதர்கள் பிரிக்கின்றனர். இப்படி வரலாற்று செய்திகளை அளிக்கும் ஆகமங்களில் மிகச் சிறியது இந்த ருத்தின் சரித்திரம்.

வரிசைப்படி 30வது வெளியீடாக இஃதினை வெளியிடத் திட்டமிட்டிருந்தேன். ஆனால் ஆவியானவர், அப்படி அல்ல, இது அவசர செய்தி அவகாசமின்றி அனுப்பு என்று ஏவினதாலே 28வது வெளியீடாக இஃது முந்திக்கொண்டு வருகிறது.

எனவே அன்பு வாசகர்களே! இந்த அவசர செய்தியை அசட்டை செய்யாமல் ஆர்வத்துடன் படித்து அவரின் வருகைக்கு ஆயத்தமாகும்படி அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வழக்கமான முறையை சற்று மாற்றி ஒவ்வொரு அதி கார த்திலுள்ள முக்கியப் பகுதிகளை வியாக்கியானப்படுத்தி எழுதியிருக்கிறேன்.

என்னுடைய புத்தகங்களினால் தாங்கள் பெற்ற ஆசீர்வாதங்களை, ஆவிக்குரிய அனுபவங்களை கடிதம் மூலம் எனக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். கர்த்தரைத் துதிக்கவும் ஸ்தோத்தரிக்கவும் அது எங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

புத்தகங்களை நீங்கள் வாசிப்பதுடன் மற்றவர்களுக்கும் அறிமுகம் செய்து வைப்புகள்.

அன்போடும் ஜெபத்தோடும்
அவர் சேவையில்,
அ. கிறிஸ்டோபர்

படைக்கிறேன்

அன்னை வயிற்றிலேயே தெரிந்தெடுத்து
ஆசையுடன் என்னைப் பிரித்தெடுத்து
இன்பமுடன் பெயர் சொல்லியழைத்து
ஈந்த நல் உவழியத்திற்காய் ஸ்தோத்திரம்!

உண்மை உள்ளவன் என்றெண்ணி
ஊக்கமான கிருபைகள் பெறப் பண்ணி
எந்நாளும் வெற்றி சிறக்கப் பண்ணி
ஏந்தி வரும் தேவா ஸ்தோத்திரம்!

ஐயனே, கிருபைகளை தினமளித்தாய்
ஒன்றுமே உதவாதென்னை எழுதவைத்தாய்
ஓய்ந்து போன நேரம் உயிர்ப்பித்தாய்
ஔவாதமாய் மாற்றிடவே மிகக் கருத்தாய்
இஃதினைப் படைக்கிறேன் ஏற்றிடுவீர்!

-ஆக்கியோன்

வயல்கள்

1. ரூத் - ஒரு முன்னோட்டம்
2. பெத்லகேம் அப்பத்தின் வீடு!
3. தேடுங்கள் கண்டடைவீர்!
4. ஆயத்தமானேன் ஆண்டவரை சந்திக்க!
5. மணவாளியே வா என்பாரே!

ரூத் - ஒரு முன்னோட்டம்

என் இனிய வாசகர்களே! தமிழில் எனது 28வது ஆக்கமாகிய இஃதினை உங்களுக்கு வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

திருமறையில் ரூத்தின் சரித்திரமென்று எழுதப்பட்டுள்ள பகுதி முழுவதையும் இந்த நூலில் விளக்கமாக தியானம் செய்யப் போகிறோம்.

வேதப் புத்தகத்தில் பெண்களின் பெயரில் இரண்டுப் புத்தகங்கள் உள்ளது. ஒன்று ரூத்தின் சரித்திரம். மற்றது எஸ்தரின் சரித்திரம். புதிய ஏற்பாட்டில், ஆண் என்றும், பெண் என்றும் வித்தியாசம் இல்லை என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எழுதியிருந்தாலும், 27 ஆகமங்கள் அடங்கிய இத்தொகுப்பில் ஒரு புத்தகம் கூட பெண்ணின் பெயர் தாங்கி வரவில்லையென்பது குறிப்பிடவேண்டிய அம்சம்.

ஆனால் ஆண்களைவிட பெண்கள் சற்று குறைவாய் எண்ணப்பட்ட பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் 39 ஆகமங்கள் கொண்ட இத்தொகுப்பில் இரண்டு சரித்திர நூல்கள் பெண்களின் பெயர் தாங்கி பெண்களை முக்கியப்படுத்தி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் இப்புத்தகங்களின் சிறப்பு எவ்வளவாக இருக்குமென்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஏற்கனவே, எனது 17வது வெளியீடாகிய எஸ்தர் புத்தகத்தில் எஸ்தரின் சரித்திரத்தை வெகு விவரமாக அலசியிருக்கிறேன். இப்போது ரூத்தின் புத்தகத்தை நமக்கு இங்கு ஆவியானவர் விளக்கி தர இருக்கிறார்.

எஸ்தர் - ரூத் இருவரும் பெண் என்றாலும் இவர்களுக்கிடையில் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது. எஸ்தர் யூதப்பெண். ரூத்தோ மோவாபியப் பெண். (மோவாபியர் லோத்தின் மகள் மூலம் லோத்துவுக்கு வந்த சந்ததி. இவர்களை பத்துத் தலைமுறைக்கு தேவாலயத்திற்குள் பிரவேசிக்க விடக்கூடாதென்று தேவன் நிபந்தனை விதித்திருந்தார்.)

எஸ்தர் மணமுடிக்காதக் கன்னிப்பெண் அவள் திருமணம் செய்து கொள்ளவும், சந்ததியைப் பெறவும் நியாயப்பாடியும், சமுதாய முறைப்பாடியும் கூடுதலான வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால், ரூத்தோ விதவைப் பெண். எந்த விதத்திலும் எதிர்காலத்தைக் குறித்த வாழ்வின் அடிப்படை இல்லாதவள்.

எஸ்தர் யூதக்குலத்தில் பிறந்திருந்தாலும் புறஜாதி அரசனாகிய அகாஸ்வேருவை மணமுடித்துக் கொண்டாள். ரூத்தோ, புறஜாதிப் பெண்ணாக இருந்து யூதனாகிய போவாலை மணமுடித்துக் கொண்டதினால் சரித்திரத்தில் இடம் பெற்றாள்.

கர்த்தர் தாம் அழைத்த ஜனத்தை எப்படிக்காக்கிறார் என்பதை எஸ்தர் புத்தகம் நமக்கு விவரித்துச் சொல்லுகிறது. தம்மை அண்டினவர்களின் குடும்பத்தை எப்படி தேவன் கட்டுகிறார் என்பதை ரூத்தின் புத்தகம் நமக்கு விவரித்துச் சொல்லுகிறது.

யூதக் குலத்தின் வரலாற்றின் ஒரு பகுதியை நமக்குத் தருவது எஸ்தரின் புத்தகம். யூதாக்கோத்திரத்தின் வம்ச வரலாற்றின் ஒரு பகுதியைத் தருவது ரூத்தின் புத்தகம்.

ஆக, ரூத்தின் சரித்திரமும் எஸ்தரின் சரித்திரமும் எதிர் எதிர் திசையில் பயணம் செய்வது போல, தோன்றினாலும், சபைக்கும் - குடும்பத்துக்கும் சொல்ல வேண்டிய சத்தியங்களை இந்தப் புத்தகங்களில் ஆவியானவர் தாராளமாக எழுதி வைத்திருக்கிறார்.

ரூத்தின் சரித்திர ஆகமங்களில் சொல்லப்பட்ட வசனங்களை ஆராய்வதற்கு முன்னர் ரூத்தின் சரித்திர ஆகமத்தைக் குறித்து சில காரியங்களை இங்கு கவனிக்கப் போகிறோம்.

புத்தக அமைப்பு : இது பழைய ஏற்பாட்டில் எட்டாவது புத்தகம். 85 வசனங்களைக் கொண்ட இப்புத்தகம் நான்கு அதிகாரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

வேதத்தில் இப்புத்தகம் நியாயாதிபதிகள் புத்தகத்திற்கும், I சாமுவேல் புத்தகத்திற்கும் இடையில் வைக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

“நியாயாதிபதிகள் நியாயம் விசாரித்து வரும் நாட்களில்” என்று ரூத் I : I-ல் எழுதப்பட்டுள்ளது. ரூத்தின் கடைசி அதிகாரம் தாவீதை நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறது - (ரூத் 4 : 22) அதாவது நியாயாதிபதிகளின் ஆட்சியை விவரிக்கும் நியாயாதிபதிகளின் புத்தகத்தின் தொடர்ச்சியாகவும் தாவீதின் வாழ்க்கையை விவரிக்கும் I சாமுவேல் புத்தகத்தின் முன்னுரையாகவும் இப்புத்தகம் இருப்பதே அச்சிறப்பம்சம்.

புத்தகத்தின் காலம் : பெரும்பகுதி சரித்திர சம்பவங்களை தன்னகத்தே அடக்கிக் கொண்டுள்ள வரலாற்றுப் பெட்டகம் நமது திருமறை, அதிலும் யோசவா முதல் எஸ்தர் வரை உள்ள ஆகமங்கள் யூதர்களுடைய நீண்ட வரலாற்றை தொடர்ச்சியாக நமக்குத் தருகிறது. வரலாறு என்றாலே அதற்கு ஒரு காலம் இருக்க வேண்டும். சம்பவம் நடந்த காலத்தைக் குறிப்பிடாமல் “ஒரு காலத்தில் ஒரு ஊரிலே ஒரு ராஜா இருந்தான்” என்ற பாணியில் எழுதப்பட்ட எதுவும் சரித்திரமாக இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்டவைகளுக்குப் பெயர் ‘கதை’ என்பதாகும்.

சிலர் ரூத்தின் புத்தகத்தை கதை என்று சொல்லுகிறார்கள். சிலர் யூத சூழலை வைத்து, ஆக்கப்பட்ட

புதினம் (Novel) என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், ரூத்தின் புத்தகம் சரித்திர சம்பவம் என்பதற்கு அதன் அகத்தேயும் புறத்தேயும் போதுமான ஆதாரம் இருக்கிறது.

நியாயாதிபதிகள் நியாயம் விசாரித்து வருகிற நாட்களில் - (ரூத் 1 : 1) என்று இப்புத்தகம் தனது காலத்தை முதற்கண் சொல்லிவிட்டு சம்பவத்தை தொடர்வதை கவனித்துப் பாருங்கள்.

எனவே, யோசவாவிற்குப் பிறகு சாமுவேலுக்கு முந்தி நியாயாதிபதிகளின் காலத்தில் இச்சம்பவம் நடைபெற்றதென்பது வரலாற்று உண்மை.

தற்கால ஆராய்ச்சியின்படி கி.மு. 1600க்கும் கி.பி. 1500க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் நடைபெற்ற சரித்திர சம்பவம் இது என்று ஒரு ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு கூறுகிறது.

ஏறக்குறைய பதினாறு நியாயாதிபதிகள் இஸ்ரவேலரை நியாயம் விசாரித்தார்கள் என்று நியாயாதிபதிகள் புத்தகம் கூறுகிறது. இப்படியிருக்க எந்தக் காலகட்டத்தில் இச்சம்பவம் நடைபெற்றது என்ற ஐயப்பாடு உங்களுக்கு ஏற்படலாம். இதனை அடுத்த அத்தியாயத்தில் விளக்குகிறேன்.

புத்தக ஆசிரியர் : இப்புத்தகத்தை சாமுவேல் அல்லது ஏசாயா எழுதியிருக்கலாம் என்று பண்டிதர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆகிலும் இதை சாமுவேல்தான் எழுதினார் என்பதில் எனக்குப் பூரண நம்பிக்கையிருக்கிறது.

காரணம் :

1) ரூத்தின் கடைசி அதிகாரத்தில் வம்ச வரலாறு தாவீதுடன் முடிவடைவதைப் பாருங்கள். இதனால் தாவீதைக் காணாத ஒருவர் எழுதியிருக்க முடியாது. அதைப்போலவே சிறந்த அரசனாகிய சாலமோன் பெயர் குறிப்பிடப்படாததினால் சாலமோன் காலத்திற்கு முந்தினவரே இதை எழுதியிருக்க வேண்டும். இது

சாமுவேலுக்கே பொருந்தும்.

2) நியாயாதிபதிகளின் காலத்தை அறிந்தவரும், இராஜா வேண்டுமென்ற மக்களின் எண்ணத்தை அறிந்தவருமாகிய ஒருவரே இஃதினை எழுதியிருக்க வேண்டும். இது சாமுவேலுக்கேப் பொருந்தும்.

3) சாமுவேல் புத்தகத்தின் இலக்கிய நடையும், ரூத் புத்தகத்தின் இலக்கிய நடையும் ஒன்று போல் இருப்பதினால் சாமுவேல் புத்தகத்தை எழுதின சாமுவேலை ரூத் புத்தகத்தையும் எழுதினார் என்று நம்பலாம்.

4) சவுலுடைய ஆட்சி காலத்தில் தாவீது மற்றும் இஸ்ரவேலர் மோவாபிற்கு போக்குவரத்தாயிருந்தார்கள். அந்த நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில், மோவாப், யூதர் உறவை மையப்படுத்தி அக்காலத்தில் ரூத் போவாஸுடைய வரலாறு உயிர் பெற்று, உருப்பெற்று, வரப்பெற்றிருக்கும் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்றே.

புத்தகத்தின் சிறப்பு : இப்புத்தகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சுதந்திரவாளி என்ற வார்த்தை மீட்பர் என்ற பொருளைத் தருகின்றபடியால், போவாஸ் கிறிஸ்துவுக்கு முன்னடையாளமாக இருக்கின்றார்.

போவாஸ் கிரயம் கொடுத்து ரூத்தை மீட்டுக் கொண்டது போல, புறஜாதிப் பெண்ணை தனக்கு மணவாட்டியாகக் கொண்டது போல, கிறிஸ்துவும் புறஜாதியாரை கிரயம் கொடுத்து மீட்டு மணவாட்டியாக்கிக் கொள்வார் என்பதை என்னும்போது என் உள்ளம் பூரிகிறது.

ரூத்தின் பெயருக்கும் எஸ்தரின் பெயருக்கும் மற்றொரு தொடர்பை சுட்டிக்காட்டி இந்த அத்தியாயத்தை நிறைவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

எஸ்தர் புத்தகத்தைத் தவிர எஸ்தரின் பெயரை வேதப்புத்தகத்தில் வேறெங்கும் காணமுடியாது. ஆனால்

இப்புத்தகத்தின் சிறப்பு பாத்திரமாகிய ரூத்தின் பெயர் வேதப்புத்தகத்தில் மற்றுமொரு இடத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பெரிய சிறப்பாகும்.

அதுவும் எங்கே தெரியுமா? புதிய ஏற்பாட்டின் துவக்கத்தில் மத்தேயு முதல் அதிகாரம் ஐந்தாம் வசனத்தில் இயேசுவின் வம்ச வரலாற்று அட்டவணையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

மோவாபிய பெண்ணாக பழைய ஏற்பாட்டில் அறிமுகமாகும் ரூத் தாவீதின் பாட்டியாக இயேசுகிறிஸ்துவின் முப்பாட்டியாக (பாட்டனுக்கு பாட்டனுக்கு..... பாட்டனுக்குப் பாட்டி) அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருப்பது ஆகா! எத்தனை பாக்கியம்! எத்தனை சிலாக்கியம்!

விதவைகளை விசாரிக்கிறவர்.

குடும்பங்களைக் கட்டுகிறவர்.

வாக்குத்தத்தங்களை நிறைவேற்றுகிறவர், நமது ஆண்டவர் என்பதை இப்புத்தகம் நமக்கு வெகு அழகாகப் போதிக்கிறது.

முந்தினப் புத்தகங்களைப் போல பாத்திரங்களை மையப்படுத்தி அதிகாரங்களை தலைப்பிட்டு எழுதாமல் ரூத்தின் சரித்திரம் எழுதப்பட்டுள்ள நான்கு அதிகாரங்களையும் மையப்படுத்தி நமக்கு அறிமுகமான பாடல் வரிகளையே தலைப்பாக்கி அடுத்த அதிகாரங்களை எழுதியிருக்கிறேன். இனி ரூத் ஆகமத்தின் வசனங்களுக்குள் நுழைவோம் வாருங்கள்.

பெதலகேம் அப்பத்தின் வீடு!

தேசத்தில் பஞ்சம் உண்டாயிற்று (ரூத் 1 : 1) என்று சோகக் கீதத்துடன் இந்த புத்தகம் தொடங்குவது மிகப்பெரிய ஆச்சரியம் இங்கு சொல்லப்பட்ட தேசம் எந்த தேசம் தெரியுமா? கானான் தேசத்தில் - பெதலகேமில் பஞ்சம்.

சற்று யோசித்துப் பாருங்கள் இது நடக்கக் கூடிய காரியம்தானா அல்லது நடக்க வேண்டிய காரியம் தானா? பெதலகேம் என்றால் அப்பத்தின் வீடு. கானான் தேசமோ பாலும் தேனும் ஓடும் நாடு.

தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பூரி கானான் தேசம். அதைக் குறித்த தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களை உபாகமத்தில் தெளிவாகக் காணலாம்.

1. ஆறுகளும் ஊற்றுகளும் உள்ள தேசம் - (உபா. 8 : 7).
2. எண்ணெயும் தேனும் உள்ள தேசம் - (உபா. 8 : 8).
3. ஒன்றும் உனக்கு குறைவு படாததுமான தேசம் - (உபா. 8 : 9)
4. இரும்பும் செம்பும் உள்ள மலைகள் கொண்ட தேசம் - (உபா. 8 : 9)
5. வானத்தின் மழைத் தண்ணீரைக் குடிக்கும் தேசம் - (உபா. 11 : 11)
6. கர்த்தர் விசாரிக்கிற தேசம் - (உபா. 11 : 12)
7. வருஷ முழுவதும் கர்த்தரின் கண்கள் நோக்கும் தேசம் - (உபா. 11 : 12-பி)

இப்படி உயர்வான வாக்குத்தத்தங்களைப் பெற்றதும் தேவனால் புகழப்பட்டதுமான தேசத்தில் பஞ்சம் வந்ததென்றால் நம்ப முடிகிறதா?

நம்ப முடியாதக் காரியம் என்றாலும் பஞ்சம்

வந்ததென்பது வேதம் சொல்லுகிற வரலாற்று உண்மை. அப்படியானால் கர்த்தர் கொடுத்த வாக்குத்தத்தம் பொய்த்துப் போனதா? மாறிப்போனதா? அல்லது தேவன் வாக்கு மாறிப்போனாரா என்பதை ஆய்வு செய்திடல் வேண்டும்.

தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் வாக்குத்தத்தங்கள் எப்பொழுதும் நிபந்தனையோடுதான் நமக்கு வழங்கப்படுகிறது. தேவன் நியமிக்கும் நிபந்தனையை நாம் உடைத்துப் போடும் பட்சத்தில், அவர் நன்மையாய் கூறின் வார்த்தைகள் எதிராக மாற்றப்படுகிறது.

கானான் தேசத்தில் நன்மையைக் கட்டளையிடுதற்கு முன் தேவன் தமது நிபந்தனையை வெளிப்படுத்திக் கொடுத்தார். அந்த நிபந்தனையை நிறைவேற்ற தவறும் பட்சத்தில் ஏற்படும் சாபத்தையும் அப்பொழுதே தேவன் வெளிப்படுத்தினார். இதை உபாகமத்தில் நாம் தெளிவாக வாசிக்கலாம்.

“உங்கள் இருதயம் **வஞ்சிக்கப்படாமலும்** நீங்கள் வழி விலகி அந்நிய தேவர்களை சேவித்து அவர்களை நமஸ்கரியாமலும் இருக்கும்படி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.

இல்லாவிடில் கர்த்தருடைய கோபம் உங்கள் மேல் மூண்டு மழை பெய்யாமற் போகும். தேசம் தன் பலனை கொடாதிருக்கவும் வானத்தை அடைத்துப் போடுவார்” (உபா II : 16,17).

கவனித்தீர்களா? எப்போது எங்கே விக்கிரக ஆராதனை வருகிறதோ அங்கே தேவனுடைய கோபம், மழை தப்பிப் போகாதல், பூமி தன் பலனை கொடாதிருத்தல் ஆகியவை இறங்கி வருகிறது.

எனவே ருத் I : 1ல் சொல்லப்பட்ட அக்காலத்திலே தேசத்தில் பஞ்சம் என்ற வார்த்தையிலிருந்து அந்நாட்களில் தேவனை கோபப்படுத்தும்படி, வானம் அடைக்கப்படும்படி, பூமியின் பலன் தடைச் செய்யப்படும்படி நாடு தழுவிய

விக்கிரக ஆராதனை உண்டாயிருந்திருக்கிறது. அதனால் தான் அப்பத்தின் வீடாகிய பெத்லகேம் வறட்சியாக மாறியது என்பது தெரிகிறது.

இது உண்மைதான், நியாயாதிபதிகள் காலத்தில் இஸ்ரவேலர் மத்தியில் விக்கிரக வணக்கம் இருந்தது என்பதை நியாயாதிபதிகள் புத்தகம் உறுதிப்படுத்துகிறது. சற்று நமது கவனத்தை நியாயாதிபதிகளின் புத்தகத்துக்குள் திருப்புவோம்.

நியாயாதிபதிகள் 17 : 13-ல் எப்பிராயீம் மலைத் தேசத்தானாகிய மீகா தன் தாயிடம் திருடிய பணத்தைத் திருப்பிச் செலுத்தியபோது “அது கர்த்தருக்கென்று நியமித்தேன்” என்று தாய் சொன்னபடியால், மீகா அந்தப் பணத்தை பொற்கொல்லன் கையில் கொடுத்து (1) விக்கிரகத்தை வார்ப்பித்து வீட்டுக்குள் கொண்டு வந்தான். (நியாதி 17 : 4) (2) மீகா சுவாமிக்கு ஒரு அறை வீட்டை நியமித்து வைத்திருந்தான். (3) ஏபோத்தை உண்டு பண்ணி (4) சொரூபங்களையும் உண்டு பண்ணினான். (5) அவன் குமாரரில் ஒருவனை மீகாவே பிரதிஷ்டை பண்ணினான். (6) அந்த குமாரன் இவனுக்கு ஆசாரியன் ஆனான். (நியா 15 : 5)

இங்கே பத்துக் கற்பனையின் முதற் கற்பனையே நொறுக்கப்பட்டிருப்பதை பாருங்கள். எனக்கொப்பான சொரூபத்தையாகிலும் விக்கிரகத்தையாகிலும் நீ உனக்கு உண்டாக்க வேண்டாம் (யாத். 20 : 4). இந்த வார்த்தையின் மீறாதல் முதலாவது மீகாவின் வீட்டில் துவங்குகிறது.

ஒரு வீட்டில் மெதுவாக நுழைந்துவிட்ட இந்த விக்கிரக ஆராதனைப் படிப்படியாய் தேசியமயமாக்கப்பட்டது, கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய காரியம். இந்த விக்கிரக ஆராதனையில் கர்த்தரின் ஆராதனைக்கொப்பான

ஆறுவிதமான போலித்தனங்கள் இருந்ததைக் கவனித்துப் பாருங்கள்.

1. பொய்யான தேவன் (விக்கிரகம்)
2. பொய்யான கேள்வியின் (சொல்பம்)
3. பொய்யான ஆசரிப்புக் கூடாரம் (அறைவீடு)
4. பொய்யான ஏபோத் (வஸ்திரம்)
5. பொய்யான மோசே (ஆரோணை மோசே

பிரதிஷ்டை பண்ணினதைப் போல் மீகாவும் பிரதிஷ்டை பண்ணினான்.)

6. பொய்யான ஆசாரியன் (லேவி கோத்திரத்தை விட்டு, எப்பிராயீம் மனிதன்)

ஆக, சர்வத்திலும் தேவனை விட்டு விலகிய நூதன ஆராதனை ஒன்றை மீகா ஏற்படுத்தியிருந்தான். இன்றைக்கும் இதே ஆபத்து திருச்சபைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கர்த்தரின் பேரால், கர்த்தர் அருவருக்கிற விக்கிரக ஆராதனை நுழைந்து விட்டது. பொய்யான காரியங்களை சபை, பிடித்துக் கொண்டு புற்றுநோயால் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

“மனுஷனுடைய கற்பனைகளை உபதேசங்களாகப் போதித்து வீணாய் எனக்கு ஆராதனை செய்கிறார்கள்” (மத். 15 : 9) என்று இயேசுகிறிஸ்து சுட்டிக் காட்டியபடி இன்றைய சபைகளில் விக்கிரக ஆராதனை நுழைந்து விட்டது.

விக்கிரக ஆராதனை அல்லது தேவனுடையப் பிரமாணத்தை மீறிய செயலே பெத்லகேரின் பஞ்சத்திற்கு சரியான காரணம்.

கர்த்தருடைய ஜனமே! உங்கள் ஆசீர்வாதமான வாழ்க்கை இன்று மாறிப்போய் இருக்கிறதா? அல்லது குடும்பத்தில் மாறி மாறிப் பிரச்சனையா? உங்கள் ஜெபம் கேட்கப்படாமல் எப்பக்கத்திலும் இருள் சூழ்ந்து கிடக்கிறதா? அதற்குக் காரணம் தேவனுடையப் பிரமாணத்தைவிட்டு நீங்கள் வழி விலகியிருக்கிறீர்கள் என்பதுதான். இதை

நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அப்படி ஒத்துக் கொள்வதற்கு பதிலாக, எனக்கு சத்துருவின் சோதனை அதிகம், சாத்தான் என்னை உபத்திரவப்படுத்துகிறான். என் எதிராளிகள் பில்லி குனியம் செய்துவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் புலம்பாதீர்கள் அப்படிச் செய்தால், உங்களை நீங்களே வஞ்சித்துக் கொள்கிறீர்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மீகா தனக்காக தனிக்கடவுள், கடவுளுக்காக தனியான ஒரு இடம் என்றெல்லாம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு மாற்றை (ALTERNATIVE) ஏற்படுத்தி தேவ சாபத்தை தேசத்தின் மேல் இறக்கினான்.

இரண்டு பேர் என் நாமத்தில் கூடினால் அங்கே நான் இருப்பேன் என்று தேவன் சொல்லியிருக்கிறபடி, நாம் கூடுகிற இடத்தில் தேவ சமூகம் இறங்கி வருகிறது என்பதுதான் உண்மை. மற்றபடி பூமியில் இதுப் பரிசுத்த ஸ்தலம். இங்கே கர்த்தர் இறங்குகிறார் என்று பிரத்தியேகப்படுத்திச் சொல்ல எந்த மலையும் இல்லை எந்த குளமும் இல்லை என்பதை சிந்தையில் வையுங்கள்.

வசன அடிப்படையில் இல்லாததும் அஞ்ஞான மார்க்கத்திலுள்ள மாதிரியின்படியும் உள்ள எதுவும் விக்கிரக ஆராதனையே. சில பெரியவர்களால் நல்ல நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்படுகிற சில காரியங்கள் சில காலம் மக்களுக்கு பயன்பட்டு அதன்பின் அர்த்தம் மாறி விக்கிரகமாக மாறிவருவது இக்காலத்தில் மட்டுமல்ல, அக்காலத்திலும் இருந்திருக்கிறது.

வனாநதிரத்தில் கொள்ளிவாய் சர்ப்பங்கள் கடித்தபோது கர்த்தரின் ஆலோசனைப்படி மோசே வெண்கல சர்ப்பத்தை உண்டாக்கினார். கடிப்பட்டவர்கள் அதை நோக்கிப்பார்த்து விடுதலைப்பெற்றார்கள் என்பது பெரிய ஆச்சரியம் தான்.

ஆனால், பின்னாளில் நடந்தது என்ன தெரியுமா?

மக்கள் அதையே வணங்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அதற்கு எசேக்கியா காலம் வரை மக்கள் தூபம் காட்டி வந்தார்கள். (II இரா. 18 : 4) எசேக்கியா இராஜா அந்த வெண்கல சர்ப்பத்தை உடைத்துப் போட்டான்.

சில வேளைகளில் இப்படி தானாய் சில விக்கிரக ஆராதனை முளைத்து விடுவது இயற்கைதான். ஆனால் முளையிலேயே கிள்ளி எறிய வேண்டுமென்ற பழமொழியின்படி அப்பொழுதே அடியோடு அதை அழித்துவிடுதல் வேண்டும்.

ஐயோ! நம்ம மோசே செய்த வெண்கல சர்ப்பமாயிற்றே, அதை உடைத்தால் அவரை அமமானப்படுத்துவதாக இருக்காதா? என்று எசேக்கியா நினைத்து இருந்தால் தேசம் அழிந்து போயிருக்கும். அவன் ஒன்றும் மோசே உண்டாக்கிய கற்பலகையை உடைக்கவில்லை. விக்கிரகமான சர்ப்பத்தைத்தான் உடைத்தான்.

அருமையானவர்களே! உங்களுக்கு சரியான தெய்வீக வெளிப்பாட்டைக் கர்த்தர் தரவேண்டுமென்று ஜெபிக்கிறேன். யார் ஏற்படுத்தியது அல்லது யார் செய்தது என்பது முக்கியமல்ல. அதனால் வசனத்தின்படி மக்களுக்கு மீட்பு வருகிறதா? என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அப்படி சரியில்லையென்றால், அது எதுவானாலும் எவரானாலும் கவலைப்பட வேண்டாம். மலையேயானாலும் பெயர்த்துப் போடலாம். குளமேயானாலும் தூர்த்துப் போடலாம். தவறில்லை.

இப்போது மீண்டும் மீகாவின் வீட்டிற்கு வருவோம். விக்கிரக ஆராதனை வெகு ஜோராக நடந்து கொண்டிருந்த போது, மற்றும் ஒரு வாய்ப்பு மீகாவிற்கு கிடைத்தது.

பெத்லகேமை விட்டு பரதேசியாய் ஒரு லேவியனான வாலிபன் மீகா வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தான். (நியா 17 : 8)

உடனே மீகா சம்பளம் நிர்ணயம் பண்ணி அவனை ஆசாரியனாக வைத்துக்கொண்டான். அத்தோடு விட்டப்பாடில்லை. கர்த்தர் எனக்கு நன்மை செய்தார் என்று தனது காரியத்துக்கு நியாயம் கற்பிக்கவும் முற்பட்டான். (நியா 17 : 13).

சில வேளைகளில் சில காரியங்கள் வரிசைக்கிரமமாக நாம் நினைத்தபடி நடப்பதால், “அப்பாடா தேவன் நமக்கு எவ்வளவு நன்மை செய்கிறார்” என்று எண்ணி ஏமாந்துப் போய் விடுகிறோம். **வசனத்தின்படி வராத எந்த வரவும் ஆண்டவர் அனுப்பி வைத்தது அல்ல. நம்மை சூழியில் அழுத்த சாத்தான் அனுப்பும் கண்ணிகளே அவைகள்.**

தானியேலும் அவனது நண்பர்களும் அடிமைகளாக பாபிலோன் கொண்டு செல்லப்படுகிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு எதிர்பாராத விதத்தில் ராஜ சாப்பாடு அருளப்படுகிறது. அடிமைக்கு அரச சாப்பாடு? ஆகா! ஆண்டவர் எவ்வளவு நல்லவர் அல்லேலூயாயா என்று இவர்கள் சேர்ந்திசைப் பாடவில்லை.

மாறாக, அது அரிய வாய்ப்பானாலும், அரச சாப்பாடானாலும் தேவசித்தமா என்பதை அந்த யூத வாலிபர்கள் பகுத்தறிந்தார்கள். அரச உணவை நிராகரித்தார்கள். அதனால் அவர்கள் தேசத்தில் உயர்த்தப்பட்டார்கள்.

இடத்தைவிட்டு ஓடிப்போகும் சில லேவியர்கள் உண்டு. விக்கிரக ஆராதனை செய்தவர்களை மோசே காலத்தில் லேவியர்கள் நிக்கிரகம் செய்தார்கள். ஆனால் இந்த ஓடி வந்த லேவியனோ சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு விக்கிரகத்துக்கு ஆசாரியன் ஆனான்.

பார்த்தீர்களா எவ்வளவு பரிதாபம்! அவனுக்கு தேவன் வயிறு. வயிற்றுக்கு சோறு, வசதியான இடம், கை செலவுக்குப் பணம். இம்மூன்றும் இருந்தால் போதும்

எதற்கும் ஊழியம் பார்ப்பான்.

இப்படி ஓடிப்போன லேவியர் கூட்டம் இன்றும் இருப்பதை மறுக்க முடியாது. உண், உடை, உறைவிடம், உதவி, உலாவர வாகனம் கிடைத்தால் போதும் மற்றதைப் பற்றி கவலையே கிடையாது. உபதேசமோ சத்தியமோ அவசியமில்லையென்று இப்படிப்பட்டவர்கள் முடிவெடுத்து விட்டபடியால் இவர்கள் புதுபுது ஐக்கியத்தில் இணைந்து புரட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

விசுவாச மக்களே! கவனமாய் இருங்கள். உண்மை ஊழியன் உங்கள் தவறை பகிரங்கமாக கண்டிப்பான். உலகக் காரியங்களை உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறவன் உங்களைத் தடவி கொடுப்பான். சத்தியத்தை குறித்த வைராக்கியமுள்ள ஊழியர்கள் வசம் நீங்கள் ஐக்கியங்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

ஒரு வீட்டிற்கு மாத்திரம் ஆசாரிய ஊழியம் பார்த்தவனுக்கு அடித்தது யோகம். தான் கோத்திரத்தார் அந்த விக்கிரகத்தையும் லேவியனையும் தூக்கிக்கொண்டு போய் தங்களுக்கென்று வைத்துக்கொண்டார்கள். தற்போது லேவியன் ஒரு குடும்பத்துக்கு அல்ல. ஒரு கோத்திரத்துக்கே ஆசாரியன் ஆகிவிட்டான். (நியா 18 : 19).

ஆகா என்ன அற்புதம்! நான் தனித்து வந்தேன். கர்த்தர் என்னோடுருந்து ஒரு வீட்டிற்கும் அதன் பிறகு ஒரு கோத்திரத்திற்கும் ஆசாரியனாகும்படி கிருபை புரிந்தார் என்று அந்த லேவியன் புளங்காகிதம் அடைந்திருக்கக்கூடும்.

என்னே மதிக்கேடு பார்த்தீர்களா? இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரத்திற்கும் ஆசாரிய ஊழியம் செய்யும்படி தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட லேவியன் தனது அழைப்பை மறந்து தான் என்னவோ பெரிய ஆள் ஆகிவிட்டதாக தம்பட்டம் அடிக்கிறான் பாருங்கள்.

இந்த லேவியனான வாலிபன் யார் என்று தெரிந்து

கொள்ள வேண்டுமானால் நியாயாதிபதிகள் 18 : 30-ஐ வாசித்துப் பாருங்கள். அதில் மனாசேயின் குமாரனாகிய கெர்சோனின் மகன் யோனத்தான் என்பதற்கு பதிலாக மோசேயின் மகனாகிய கெர்சோனின் மகன் யோனத்தான் என்று வாசிக்க வேண்டும்.

(1. மனாசேக்கு கெர்சோன் என்ற குமாரன் கிடையாது. 2. மோசேக்கு கெர்சோன் என்ற மகன் இருந்தான். 3. இதே காலத்தில் தான் ஆரோனின் பேரன் ஆசாரியனாக இருந்தான். எனவே இந்த ஓடிப்போன வாலிபன் மோசேயின் பேரனாகிய யோனத்தான் என்பதே சரி.) ஆதாரம் :

1. DAKE'S ANNOTATED REFERENCE BIBLE

2. FULL LIFE STUDY BIBLE

3. THE NIV STUDY BIBLE

ஆக, நியாயாதிபதி 18 : 30ல் மிக நீண்ட பரந்த விக்கிரக ஆராதனையைப் பார்க்கிறோம். பெத்லகேமிலிருந்து லேவியன் ஓடிப்போனதையும், பெத்லகேமிலிருந்து எலிமலேக்குப் போனதையும் பொருத்திப் பார்க்க வேண்டும். இந்த காலக்கட்டத்தில் தான் ரூத்தின் சரித்திர நிகழ்வு நடைபெற்றிருக்க வேண்டும்.

கானான் தேசத்தில் பாலும் தேனும் ஓடுகிறதற்குப் பதிலாக பஞ்சம் வந்ததிற்கு காரணம் விக்கிரக ஆராதனையே. மற்றபடி இயற்கையானது என்றால் மோவாபும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும்.

எலிமலேக்கு என்கிற மனிதன் தன் மனைவியையும் அவனது இரண்டு குமாரரையும் அழைத்துக்கொண்டு மோவாப் தேசத்திற்குப் போனான் என்று ரூத் முதலாம் அதிகாரம் இரண்டாம் வசனம் கூறுகிறது.

வேதத்திலுள்ள எல்லா பெயர்களுக்கும் அர்த்த முண்டு. அந்த வகையில் எலிமலேக்கு என்றால் கர்த்தர் என் இராஜா என்று பொருள்.

இவனுக்கு, கர்த்தர் என் இராஜா என்கிற அறிக்கை இருக்கிறது. ஆனால் அனுபவம் இல்லை. கர்த்தர் இராஜாவாக இருந்திருந்தால் பஞ்சகாலத்தில் தனது இராஜாவிடம் தஞ்சம் புகுந்திருப்பானே. பெயரில் இருக்கிற அர்த்தம் அவனது விசுவாச வாழ்க்கையில் அர்த்தமற்றதாய் மாறிப்போயிற்று. எலிமலேக்குக்கு மாத்திரம் பஞ்சமல்ல. தேசமே பஞ்சத்தில் சிக்கியிருந்தது. இதற்கும் பரிசாரம் தேடவேண்டிய இவன் பயந்து விலகி ஓடுகிறான்.

என் நாமம் தரிக்கப்பட்ட என் ஜனங்கள் தங்கள் பொல்லாத வழியை விட்டுத் திரும்பினால், தேசத்திற்கு சேமத்தை கட்டளையிடுவேன் என்பது தேவ நீதியாயிருக்கிறது.

எலிமலேக்கும் அவன் வீட்டாரும் இதைத்தான் செய்திருக்க வேண்டும். அதை விடுத்து அப்பத்தின் வீடாகிய பெத்லகேமைவிட்டு மோவாபிற்கு சென்றது எந்த விதத்திலும் நியாயமில்லை. மோவாபில் இருந்துவிட்டான் என்று ரூத் 1 : 2ல் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், மோவாபில் இறந்துவிட்டான் என்பதே மிகச் சரியான காரியமாகும்.

மோவாபிற்கு நான்கு பேராய் போனார்கள். ஆனால் ஆண் வர்க்கம் மரித்துப்போக நகோமி, தனித்தவளானாள். (ரூத் 1 : 5) என்பது வேதனைக்குரிய விஷயம்.

உயிர் பிழைக்க பெத்லகேமை விட்டு ஓடிப்போன எலிமலேக்குக்கு உயிர் மிஞ்சியதா? அல்லது வாரிசுகள்தான் மிஞ்சியதா? என்று கணக்குப் பார்த்தால் வேதனைதான் மிஞ்சுகிறது.

பிரியமானவர்களே தேசத்தில் பஞ்சம் வரலாம் ஆனால் அதைவிட்டு ஓடக்கூடாது. கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் சோதனை வரலாம். ஆனால், கிறிஸ்துவைவிட்டு ஓடக்கூடாது. சபையில் பிரச்சனை வரலாம். ஆனால், சபையை விட்டு ஓடக்கூடாது.

எலிமலேக்கு முழங்காலில் நின்று அவனது

இராஜாவாகிய கர்த்தரிடத்தில் முறையிட்டிருந்தால் முறையான விடுதலைக் கிடைத்திருக்கும். பெத்லகேமில் தானே போவாஸ் இருந்தார். அவர்களெல்லாம் வேறு எங்கேயாவது ஓடிப் போனார்களா? அல்லது பஞ்சத்தில் செத்துப்போனார்களா? இல்லை! இல்லை! பஞ்சம் வந்தபோது தேவனை சார்ந்திருந்தார்கள்.

அது எப்படித் தெரியும் என்று கேட்கிறீர்களா? ரூத் 1:6 அதற்கு பதிலாய் இருக்கிறது. 'கர்த்தர் தமது ஜனங்களை சந்தித்து அவர்களுக்கு ஆகாரம் அருளினார்.' எவ்வளவு இரீய செய்திப் பார்த்தீர்களா! கைவிடுபவரும் அவரே, கை தூக்கி விடுபவரும் அவரே. அடிப்பவரும் அவரே காயங்கட்டி அணைப்பவரும் அவரே என்பது எத்தனை உண்மைப் பார்த்தீர்களா?

பிரச்சனைகளில் ஓடிப்போகிறவனுக்கு ஆகாரமும் இல்லை, ஆயுளும் இல்லை என்பது எத்தனை வேதனை. உங்கள் பிரச்சனைகளில் கர்த்தரைவிட்டு விலகாமல் அவரை உறுதியாய் பற்றிக்கொண்டால் உங்களை சந்திப்பார். சரிசெய்வார் என்பது பெரிய உண்மை.

பத்து நாட்கள் உபத்திரப்படுவீர்கள். ஆகிலும் மரணபரியந்தம் உண்மையுள்ளவனுக்கு ஜீவ கிரீடத்தைத் தருவேன் என்று கர்த்தர் வாக்குச் செய்திருக்கிறார். எனவே உபத்திரவம் இல்லாத வாழ்க்கை கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையல்ல. உபத்திரவத்தை சந்தித்து வெற்றி பெறுவதே கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையாகும்.

உலகத்தில் உல்லாசம் என்பதல்ல, உலகத்தில் உபத்திரவம் என்பதே இயேசு நமக்கு வைத்திருக்கிற வழிமுறை. எனினும் இந்த உபத்திரவங்கள் நம்மை விழுங்கிவிட முடியாது. ஏனெனில், திடன் கொள்ளுங்கள். நான் உலகத்தை ஜெயித்தேன் என்று இயேசு சொல்லியுள்ளபடியால் அந்த வெற்றியை கொண்டாட கூடிய சிலாக்கியம் நமக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது.

எலிமலேக்கின் விசுவாசம் வெற்று விசுவாசம் என நினைக்கிறேன். கர்த்தர் என் இராஜா என்பது அவன் பெற்றோர் வைத்தப் பெயராக இருக்கலாம். அதனால்தான் பெயருக்கேற்ற விசுவாசம் அவனிடத்தில் இல்லை. அவனது விசுவாச அளவைத் தீர்மானிக்க அவனது பிள்ளைகளுக்கு அவன் வைத்த பெயரை சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

வேதகால மக்கள் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களையே பிள்ளைகளுக்கு பெயராக வைத்தார்கள்.

1. தேவன் என்னை நகைக்கப் பண்ணினார் என்று ஈசாக்கு என்று பெயரிட்டான். (ஆதி 21 : 6)

2. இவன் என்னைத் தேற்றுவான் என்று நோவா என்று பெயரிட்டான். (ஆதி 5 : 29)

3. என் புருஷன் என்னை நேசிப்பார் என்று சொல்லி ரூபன் என்று பெயரிட்டான்.

போன்றவை இந்தக் காரியத்துக்கு அத்தாட்சியாக இருக்கிறது.

எலிமலேக்கு தனது இரண்டு குமாரருக்கு கிலியோன், மக்லோன் என்று பெயர் வைத்திருந்தான். (ஏதோ லோன் வழங்கும் திட்டம் என்று எண்ணி விடாதீர்கள்.) இந்த பெயர்களுக்கு அர்த்தம் சொன்னால் நீங்கள் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கிப் போவீர்கள். மக்லோன் என்றால் சுகவீனன், கிலியோன் என்றால் பெலவீனன் என்று பொருள்.

எலிமலேக்குக்கு நல்ல பெயர் இருந்தது. ஆனால் நல்ல விசுவாசம் இல்லையென்பது விளங்குகிறதா அவனது அறிக்கைகள் எவ்வளவு நசல் கொண்டவைகள் என்பதற்கு அவனது பிள்ளைகளின் பெயரே சாட்சியாக இருக்கிறது. அவனது பெலவீனமான விசுவாசத்தின்படி அவனது குடும்பம் கெட்டழிந்துப்போயிற்று.

பிரியமானவர்களே! ஜீவனும் மரணமும் நாவின் அதிகாரத்தில் இருக்கிறது. உன் விசுவாசத்தின்படி உனக்கு ஆகக்கடவது என்ற வேதவசனங்களை சிந்தித்துப் பாருங்கள். எலிமலேக்கின் பெலவீனமான விசுவாசம் எதிர்மறையான அறிக்கைகள் போன்றவை நம்மை நஷ்டத்திலும் கஷ்டத்திலும் நடத்திவிடும்.

எல்லாமே தனக்கு எதிராக பலமுள்ளதாக இருந்தபோது, “இன்றையதினம் கர்த்தர் உன்னை என்னை ஓப்புக் கொடுப்பார்” என்று தாவீது பெலிஸ்தியனைப் பார்த்து சொன்ன விசுவாச வார்த்தையைக் கர்த்தர் கனம் பண்ணினார். அன்றே பெலிஸ்தியனை தாவீது கொன்று போட்டார்.

நமது வாயின் வார்த்தைகள் - விசுவாச அறிக்கைகள் மிகவும் முக்கியமானவைகள். எனவே, கவனமாய் பேசுங்கள். கர்த்தருக்கேற்றபடி பேசுங்கள். நான் என்ன பண்ணுவேன்? எனக்கு எங்கே கிடைக்கப் போகிறது என்று அங்கலாய்க்காதீர்கள். அலப்பாதீர்கள். ஆபத்தாய் முடிந்துவிடும்.

ஓடிப்போகுதல், பெலவீனமான அறிக்கைகள் மாத்திரம் அல்ல, ஓடி அமர்ந்த இடமே சரியில்லை. மோவாப் தேசத்திலே சஞ்சரித்தான் - (ரூத் 1 : 1)

இந்த மோவாப் தேசத்தைக் குறித்து சில காரியங்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

1) மோவாபியர் கர்த்தரின் சபைக்குள் பிரவேசிக்கக் கூடாது. காரணம் அவர்கள் வேசிப்பிள்ளைகள்.

2) உங்களை அப்பம் தண்ணீரோடு வரவேற்கவில்லை.

3) பிலேயாமுக்கு கூலி கொடுத்து சபிக்க ஏவினார்கள். அதாவது பரிசுத்த குலைச்சல், சபாவ அன்பற்ற நிலைமை, தேவ ஐனத்திற்கு எதிராக எழும்புதல் ஆகியவை மோவாபியரின் தன்மையாகும்.

இதனிரித்தம் இவர்களோடு கலக்கக் கூடாது என்று தேவன் இஸ்ரவேலருக்குக் கட்டளையிட்டார்.

எலிமலேக்கு தேவனை விட்டு ஓடியது மாத்திரமல்ல, தேவன் அருவருக்கிற மோவாபின் தேசத்துக்குப் போனது பெரிய பிழை. அப்படிப் போனவன் மீண்டும் பெத்லகேமிற்கு வருகின்ற வாய்ப்பை இழந்து போனான்.

பிரியமானவர்களே சத்தியத்தை அறிகிற அறிவு வந்த பின்னும் நாம் மனப்பூர்வமாய் பாவம் செய்வோமானால், அந்தப் பாவத்திற்கு மன்னிப்புக் கிடையாது. தேவ ஆக்கினையே நமக்கு கிட்டும் என்பதற்கு எலிமலேக்கின் வாழ்க்கை நமக்கு பெரிய எச்சரிப்பாக இருக்கிறது.

பிள்ளைகள் : எலிமலேக்கின் குமாரர் அப்பாவிற்குத் தப்பாமல் பிறந்தவர்கள். தகப்பன் வழியை அட்சரம் பிசகாமல் அப்படியே கடைப்பிடித்தார்கள். தாய் எட்டடிப் பாய்ந்தால் குட்டி பதினாறு அடி பாயும் என்பார்களே அதற்கு சரியான இலக்கணமாய் திகழ்ந்தவர்கள் இந்தப் புத்திரர்கள்.

தகப்பன் மோவாப் தேசத்திற்கு தற்காலிகமாகத் தங்கும்படி போனான்; அங்கேயே மரித்துப்போனான். ஆனால் அவனது குமாரர்கள் பெத்லகேமிற்கு திரும்பாமல் மோவாப் தேசத்திலேயே பெண் கொண்டு நிரந்திரக் குடிகளாகத் தங்கி விட்டார்கள்.

அவர்கள் திரும்பட்டும் - திருந்தட்டும் என்று தேவன் வாய்ப்புக்கொடுத்தார். எலிமலேக்கை அடக்கம் செய்துவிட்டு அடைக்கலம் தேடி பெத்லகேமிற்கு வரவேண்டியவர்கள் கல்லறையை விட்டு வந்தவுடன் கலியாணம் செய்து கொண்டார்கள். 3,4ம் வசனங்கள்.

இப்படி பத்து ஆண்டுகள் வாசம் பண்ணினார்கள். இந்தப் பத்து ஆண்டுகளில் பெத்லகேமிற்கு திரும்ப வேண்டுமென்ற யோசனையும் வரவில்லை. ஆசையும் வரவில்லை. ஆகாரம் கிடைத்தது. அத்துடன் திருமணமும்

நடந்துவிட்டது. உலகமே இவ்வளவு தான் என முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்களோ என்னவோ!

ஆகா..... கர்த்தர் எங்களோடிருக்கிறார். பெத்லகேமில் இருக்கும் வரை எங்களுக்குத் திருமணம் நடக்கவில்லை. இங்கே மோவாபிற்கு வந்தோம். திருமணம் நடக்க தேவனே உதவி செய்தார் என்று பெருமீதம் கொண்டு தங்கள் நீதியிலேயே பத்து ஆண்டுகள் கடத்தி விட்டார்கள்.

சபையை விட்டு ஓடுகிறவர்கள் பலர் பாடுகிற பாட்டு இப்படித்தான் இருக்கும். “நான் அந்த சபையிலிருந்தேன் (பெத்லகேம்) அங்கே சாப்பாடு இல்லை. இப்போது இந்த சபைக்கு (மோவாப்) வந்தேன். ஆகாரம் மாத்திரமல்ல, பிள்ளைகளுக்குத் திருமணமும் நடந்துவிட்டது.”

இந்தப் பாட்டு கேட்பதற்கு நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் எலிமலேக்கின் சந்ததி பெயர் தொடரவில்லை. மாறாக போவாஸின் தகப்பன் பெயர்தான் வருகிறது.

உனக்கென்று தேவன் வைத்துள்ள நித்திய ஆசீர்வாதம் உன்னைவிட்டு எடுபட்டுப் போய்விடும் மறந்து போய்விடாதே. எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டு பெத்லகேமிற்கு வருவதற்கு முன்பு இப்போதே புறப்பட்டு பெத்லகேமிற்கு வா! உனது பெயர் நிலைக்கும் உனது உயிர் பிழைக்கும்.

யாக்கோபு, இரண்டு மனைவிகள், இரண்டு வேலைக்காரிகள், குமாரர்கள் மற்றும் குமாரத்தி உட்பட ஏராளமான மிருக ஜீவன்களை சுவதரித்து வைத்திருந்தான்.

ஆனால் தேவன் அவனை யாப்போக்கு நதிக்கரையில் சந்தித்தபோது, “தேவரீர் என்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய நான் உம்மைப் போகவிடமாட்டேன்.” - (ஆதி 32 : 26) என்றான்.

மனைவி, மக்கள், மிருக ஜீவன்கள் மட்டும் ஒரு மனிதனுக்கு முழுமையான ஆசீர்வாதம் அல்ல, அதற்குமேலே தெய்வீக ஆசீர்வாதம் என்று ஒன்று

இருந்ததையாக் கே கா பு நன்றாக அறிந்திருந்தபடியால்தான் இவைகளைவிட தேவன் தரும் ஆசீர்வாதத்தின் மேல் வாஞ்சையாய் இருந்தான்.

“பன்றி பத்துக்குட்டி ஈன்றாலும் ஒரு யானைக்குட்டிக்கு அவைகள் சமமாகாது.” மோவாபில் உனக்கு கிடைக்கிற நூறு ஆசீர்வாதங்களைக் காட்டிலும், பெத்லகேமில் கிடைக்கிற ஒரு ஆசீர்வாதமே உசிதமானது. உலகம் கொடுக்கும் ஆசீர்வாதம் அதிகபட்சம் பத்து ஆண்டுகள். உன்னதர் கொடுக்கும் ஆசீர்வாதமோ நித்தியமானவைகள்.

இங்கே விசுவாசிகளுக்கு ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் எந்த சபையில் நாட்டப்பட்டீர்களோ அதுவே உங்களின் பெத்லகேம். அதைவிட்டு விட்டு எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் அதே ஊரில் வேறு சபைக்குப் போனால், அது நிச்சயம் மோவாப்.

பாஸ்டர்! இப்போது நான் போகும் சபையில் நல்ல இசை, நல்லப்பிரசங்கம், அருமையான கட்டிடம் என்ன செய்வது என்று நீங்கள் சொல்லலாம். நல்லதுதான் ஆனால் கர்த்தர் உங்களை அங்கே நாட்டவில்லையே? இதற்கு என்ன பதில் சொல்கிறீர்கள்?

பக்கத்து வீடு பெரியதாய் இருக்கிறது. அந்த பங்களா அழகாகவும் அங்கே கார்கள் அழகாகவும் இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை என்மேல் பாசமாய் இருக்கிறார்கள். எங்கப்பா அடிக்கடித் திட்டுகிறார். ஆகையால் பக்கத்து வீட்டிற்கே நான் போகப் போகிறேன் என்று யாராவது சொன்னால் அந்த நபரைக் குறித்து என்ன நினைப்பீர்கள்?

நீங்கள் உங்கள் போதகரிடத்திற்கும், உங்கள் சபைக்கும் உடனே திரும்புங்கள். காலம் கடந்து கண்ணீருடன் வருவதைவிட இப்போதே வாருங்கள். அது உங்களுக்கு மேன்மையாகவும் ஆசீர்வாதமாகவும் இருக்கும்.

நகோமியும் மருமக்களும் : பத்து ஆண்டுகள் எலிமலேக்கின் இரண்டு குமாரரும் பெத்லகேமை மறந்தார்கள். அடுத்தடுத்து இறந்தார்கள். நகோமி தனித்தவளானாள். நகோமிக்கு மோவாபில் கல்லறைக்கட்ட தேவன் இடம் கொடுக்கவில்லை. காரணம், அவள் மனப்பூர்வமாய் அல்ல கணவன் மற்றும் ஆண் மக்களின் நிர்ப்பந்தத்தினாலேயே மோவாப் சென்றாள். தேவன் மேலும் பெத்லகேமின் மேலும் உள்ள ஆசையில் நாள்தோறும் அவள் உள்ளம் துடித்துக் கொண்டிருந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

அப்படி நான் நினைப்பதற்குக் காரணம் உண்டு. கானான் தேசத்தில் தொடர்ந்து பத்து ஆண்டுகள் பஞ்சம் நீடிக்க வாய்ப்புக் கிடையாது. தேவன் அவர்களை சந்தித்து ஆதாரம் கொடுத்தார். ஆனால், அந்த செய்தி ஆண்மக்களுக்கு வந்தெட்டவில்லை.

அவர்கள் மரித்தப்பின்பு இந்த செய்தி நகோமிக்கு கிட்டிற்று. காரணம் அவளது வாஞ்சை. எபிரெய் பாரம்பரியக் கூற்றுகள் இந்த செய்தியை நகோமிக்கு தேவதூதன் தரிசனமாகி சொன்னான் என்று கூறுகிறது.

அப்படி இருக்கலாமென்று நானும் நம்புகிறேன். காரணம் நகோமி என்பதற்கு 'இன்பமானவள்' என்று பெயர். அவள் தேவனுக்கு இன்பமாய் இருந்தபடியால் அவர் கிருபை அவள் மேல் இறங்கியது.

நகோமி தேவனுக்கு இன்பமானவள் என்பது மாத்திரமல்ல. தன் சொந்த மருமகர்களுக்கும் இன்பமானவளாகவே இருந்திருக்கிறாள் என்பதை இப்புத்தகம் தெளிவாக நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இந்த நகோமி தனித்த விதவை - தரித்திர விதவை. ஆகிலும் இந்த மருமகர்கள் நகோமியை விட்டுப் பிரிந்து செல்லாமல் உம்முடைய ஜனத் தண்டைக்கு வருவோம் என்று கனிவுடன் பேசியதை எண்ணிப்பாருங்கள்.

மாமியார் சபாவம் அப்படியா? அல்லது மருமகர்களின்

சுபாவம் அப்படியா என்று வேறு பிரித்துப் பார்க்க முடியவில்லை. ஆனால் மாமியார் - மருமகள் உறவுக்கு உலக சான்றாக இந்தப் புத்தகம் அமைந்துவிட்டது.

ஈசாக்கு ரெபெக்காள் தம்பதியரின் தலைப்புதல்வனாகிய ஏசா ஏத்தியப் பெண்களை தனக்கு மனைவிகளாகக் கொண்டான். அவர்கள் ஈசாக்குக்கும் ரெபெக்காளுக்கும் மனநோவாக இருந்தார்கள்.

சில மருமகள்கள் மனமகிழ்ச்சி, சில மருமகள்கள் மனநோவு, என் வாசகர்களில் யார் யார் ரெபெக்காளின் மருமகள்கள் என்றும், யார் யார் நகோமியின் மருமகள்கள் என்றும் எனக்குத் தெரியாது.

எப்படியும் மருமகள்கள் மெச்சிக் கொள்ளும் மாமியாராக இருந்து, நகோமி வரலாற்று சாதனைப் படைத்து விட்டாள். சிலர் மாமியாரை நேசிப்பார்கள். எப்போது தெரியுமா? கணவன் பக்கத்திலிருக்கும் போது, அல்லது மாமியார்பேரில் ஏகப்பட்ட சொத்துக்கள் இருக்கும் போது.

ஆனால் நான் முன்னேக் குறிப்பிட்டபடி நகோமியிடம் இந்த இரண்டு நிலையும் இல்லை. இப்படி இருக்க நகோமியை அவர்கள் நேசித்ததற்குக் காரணம் அவர்களை நகோமி மருமகள்களாக எண்ணவில்லை - நடத்தவில்லை என்பதே.

என் மக்களே (MY DAUGHTERS) (ரூத் 1 : 12) என்றும், என் மகளே (MY DAUGHTER) (ரூத் 2:2, 3:1) என்றும் அழைத்ததை எண்ணிப்பாருங்கள். தனது சொந்த மகளைப்போல் மருமகளை யார் நேசிக்கிறார்களோ அவர்கள் தேவனுக்கும் சபைக்கும் குடும்பத்திற்கும் இன்பமானவர்கள்.

சிலர் மருமகளை மாட்டுப்பெண் என்று அழைப்பதைக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். மாற்று - பெண் (மரு - மகள்) என்ற வார்த்தை நாளடைவில் மாட்டுப் பெண்ணாயிற்று என்பதே உண்மை. சிலரோ, மாடுபோல உழைக்க வந்தவள்

என்று தவறாக எண்ணி கொடுக்கையாளராக மாறி விடுகிறார்கள்.

நகோமி தன் மருமகன்களை வாழ வைப்பதற்கு வழி சொல்லி தந்ததுமல்லாமல், முத்தமிட்டு கர்த்தரின் நாமத்தில் வாழ்த்தியதை எண்ணும்போது, கண்களில் கண்ணீர் கட்டிக்கொள்கிறது. ஆகிலும், மருமகன்கள் விட்டபாடில்லை. கூடவே வருவோம் என கோஷமிட்டனர்.

நகோமி மிக சாதரியமானவள் இந்த அன்புத் தொல்லையை வெகு அழகாக சமாளித்துவிட்டாள். என்னத்தைச் சொன்னால் இவர்கள் வழிக்குக் கொண்டு வரமுடியும் என்பதை வெகு சீக்கிரத்தில் கணித்து விட்டாள். இருவரையும் அழைத்து “எனக்கு கணவனும் இல்லை. உங்களுக்கு கணவனை ஆயத்தம் பண்ண எந்த வாய்ப்பும் இல்லை” என்று மிகத் தெளிவாகக் கூறினாள்.

அதற்குப்பின் நடந்ததைத் தான் நாம் கவனமாகக் கவனிக்க வேண்டும். ஓர்பாள் என்ற மருமகள் நகோமியைக் கட்டிப் பிடித்து முத்தம் கொடுத்துவிட்டு தன் வழியே போய்விட்டாள். ரூத்தோ பின் தொடர்ந்தாள்.

அப்பப்பா! இந்த முத்தம் இருக்கிறதே அதை எதில் சேர்ப்பதென்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்றைய சபைகளில் ஓடிப்போகிற (ஓர்பாள்) ஆட்களும் முத்தம் கொடுக்கிறார்கள். கட்சி சேர்கிற (அப்சலோம்) ஆட்களும் முத்தம் கொடுக்கிறார்கள். காட்டிக்கொடுக்கிற (யூதாஸ்காரியோத்) ஆட்களும் முத்தம் கொடுக்கிறார்கள்.

இவைகளுக்கு மத்தியில் மாமியாருக்கு மாயமற்ற முத்தம் கொடுக்கும் (ரூத்) ஆட்களும் மாமனாருக்கு மரியாதை நிமித்தம் முத்தம் கொடுக்கும் (மோசே) ஆட்களும் இருக்கிறார்கள்.

முத்தம் கொடுக்கும் ஆட்களைக் குறித்த ஆழம் தெரியாமல் அண்டவிடக்கூடாது. தங்கக் கத்தியானாலும் தள்ளியே வையுங்கள். அல்லாத பட்சத்தில் கழுத்து

அறுபட்டு விடும்.

நகோமி வைத்த சிறிய சோதனை பெரிய உண்மையைக் கொண்டு வந்துவிட்டது. இரண்டு மருமகன்களுக்கும் எப்படையும் ஒரு வாழ்வு தங்களுக்கு வராதா என்ற எண்ணம் இருந்திருக்கிறது. ஆகையால் தான் அவர்கள் இருவருமே சத்தமிட்டு அழுதார்கள் (ரூத் 1 : 14).

ஓர்பாளோ உடனே போய்விட்டாள். ரூத் போகவில்லை. ஏன் தெரியுமா? எதிர்காலத்தில் தனக்கு வாழ்வு கிட்டவேண்டுமென்ற எண்ணம் உள்ளதற்குள் இருந்தது உண்மையானாலும் கர்த்தர் அவளது தேவனாய் - வாஞ்சையாய் இருந்தார். அந்த வாஞ்சையின் நிமித்தம் மோவாபை விடவும், உலக இன்பத்தை விடவும் தேவன் பேரில் வாழ்ந்து மரிக்கவும், பெத்லகேம் தனக்கு கல்லறை பூரியாக வேண்டுமென்றும் தீர்மானித்திருந்தாள்.

நகோமியுடன் சென்றால் தனக்கு முறையாக ஒரு வாழ்வு கிட்டுமென்ற எண்ணம் ஓர்பாளின் அடிமனதில் இருந்தது. அப்படி நடக்காது என்று தெரிந்தவுடன் அவள் நகோமியை விட்டுத்திரும்பி நடையைக் கட்டிவிட்டாள்.

எங்கு எதற்குத் திரும்பினாள் என்பதைக் குறித்து நகோமி சொல்வதைக் கவனியுங்கள். “இதோ, உன் சகோதரி தன் ஜனங்களிடத்திற்கும், தன் தேவர்களிடத்திற்கும் திரும்பி போய்விட்டாளே.”

ஓர்பாளைப் போலவே திரும்பி ஓடுகிறக் கூட்டம் இன்றளவும் சபையில் இருக்கின்றது. இயேசுவிடம் புதுவாழ்வு உண்டு. ஆசீர் உண்டு என்ற உபதேசங்களை அவர்கள் இலகுவாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஆனால், இம்மைக்காக மாத்திரம் நாம் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றினால் பரிதாபிக்கப்படத்தக்கவர்கள் - நாம் உலகத்தாரல்ல - நம் குடியிருப்பு பரத்தில் உண்டு போன்ற சத்தியங்களைக் கேட்கும் போது வேண்டாமப்பா இந்த ஜீவியம்

என்று வேகமாக ஓடிப் போகின்றார்கள்.

எந்த தெய்வத்தை விட்டு வந்தார்களோ, அந்த தேவர்களிடத்திற்கே ஓடிப்போகிறார்கள். அங்கே இவர்களைத் தட்டிக்கேட்கவோ கட்டிப் போடவோ சத்தியமும் கிடையாது. உபதேசமும் கிடையாது.

கருட்டு முதல் சாராயம் வரை எதையும் சாமிக்கும் படைக்கலாம். தாங்களும் அனுபவிக்கலாம். தாங்கள் செய்யும் எந்த காரியத்தையும் நியாயப்படுத்திக் கொள்ள யா கங்களும், காணிக்கைகளும் அவர்களுக்கு போதுமானதாய் இருக்கிறது.

இப்படி ஓடிப் போகிற மற்றும் ஒரு நாடதனக் கூட்டத்தைக் குறித்து வேதம் அழகாகச் சொல்வதைக் கவனியுங்கள்.

“இவனுக்கு (மோசேக்கு) நம்முடைய பிதாக்கள் கீழ்ப்படிய மனதாயிராமல், இவனை தள்ளிவிட்டு தங்கள் இருதயங்களில் எகிப்திற்கு திரும்பி (னார்கள்) அப். 7 : 39.

உடல் சபையில், உள்ளமோ உலகத்தில் இப்படி இரட்டை வாழ்வு நடத்தும் மக்களின் பெருக்கம் சபையில் நாளுக்கு நாள் கூடி வருகிறது. இவர்கள் சபையில் பெருகிவிட்டார்கள், எப்படி கண்டு கொள்ளலாம் - என்பதை வசனத்தைத் தொடர்ந்து வாசித்தால் கண்டு கொள்ளமுடியும்.

“அந்நாட்களில் (வனாந்திரத்தில்) ஒரு கன்றுக்குட்டியை உண்டு பண்ணி, அந்த விக்ரகத்துக்கு பலியிட்டு, தங்கள் கைகளின் கிரியைகளினால் களிகூர்ந்தார்கள்.” (அப். 7 : 4-2).

ஆவியில், ஆவியின் கிரியைகளில், ஆத்தம ஆதாயத்தில் களிகூர்ந்தவர்கள் மெல்ல, மெல்ல வேறுவிதமான, சடங்காச்சாரமான காரியங்களில் களி கூறத் துவங்கும் போதே இந்த ஆட்கள் பெருகுகிறார்கள் என்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

இன்னும் கூடுதலாகச் சொல்லப் போனால்

கர்த்தரின் ஊழியம், சனிசேஷப் பணி ஆகியவைகளுக்கு செலவிடும் பணத்தைவிட ஆலயக் கட்டிடத்துக்கும் அலங்காரக் காரியத்துக்கும் கூடுதல் செலவு பண்ண தீவிரிக்கும் போதே இவர்கள் ரிவர்ஸ்கியர் போட்டுவிட்டார்கள் என்பதை கவனத்தில் வையுங்கள். இவர்கள் முகம் என்னவோ சூரியனை நோக்கித்தான் இருக்கிறது. ஆனால், சவாரி செய்யும் குதிரையோ தனது முகத்தை மேற்குக்கு நேராய் வைத்திருக்கிறது. அந்தோ! இவர்கள் பயணங்கள் முடிவதில்லை.

கர்த்தருடையப் பிள்ளையே உங்கள் களிகுறுதல் இப்பொழுது எதில் இருக்கிறது. ஆவியிலா, ஊழியத்திலா அல்லது கைகளின் பிரயாசத்திலா, அலங்காரத்திலா? பிந்தினது என்றால் நீ உலகத்துக்காய் தேவனை பின்பற்றும் ஓர்பாள். நிச்சயம் நீ மறக்கப்பட்டுப் போவாய்.

ருத்தோ முன்வைத்தக் காலை பின் வைக்கவில்லை. இன்றைய இளம் விசுவாசிகளுக்கு ஏற்படுகிற இதே சோதனையை அன்று ருத்தும் சந்தித்தாள். தன்னுடன் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் பின்வாங்கிப் போவதைப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய ஆவிக்குரியப் பயணத்தை நாம் தொடருவதற்கு சற்று திகைப்பு வரத்தான் செய்யும். சகோதரி திரும்பிப்போய்விட்டாள். நீயும் போய்விடு என்கிற சத்தம் நமது காதில் விழத்தான் செய்யும்.

மதிப்பிற்குரிய பாஸ்டர் எம். இராஜேந்திரன் அவர்கள் தமது பிரசங்கத்தில், “விழுந்தவனைப் பார்க்காதே நீயும் விழுந்து போவாய்! நிற்கிறவனைப் பார் அல்லேலுயா நீயும் நிற்பாய்,” என்று சொல்லுவார்.

ஆம் ருத்தும் இதைத்தான் செய்தாள். திரும்பிப் போகும் ஓர்பாளைப் பார்க்கவில்லை. மாறாக எழுந்து போகும் நகோமியைப் பார்த்தாள். எனவே தனது இலட்சியப் பயணத்தில் பின்னடைவு அடையாமல் வெற்றி பெற்றாள்.

நகோமி வைத்த சோதனை மிக சாதாரியமானது என்று முன்னேக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இவர்களை எதைச் சொல்லி சோதிப்பது என்ற ஆய்வுக்கு வந்த அவள், “கணவன் கிடைக்க வாய்ப்பில்லை,” என்ற ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தினாள். அந்த சரியான சோதனை அவர்களின் நிறம் எப்படிப்பட்டது என்பதைக் காட்டி விட்டது.

நமது ஆவிக்குரிய வாழ்விலும் இப்படித்தான் நடக்கும். நமக்கு எதன்மேல் அதிக ஆசையோ, எதில் பெலவீனமோ அதை அடிப்படையாக வைத்தே சோதனை வரும் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. பணத்தில் மோகம் உள்ளவர்களுக்கு பணத்தின் மூலமே சோதனை. கோபப்படுகிறவர்களுக்கு கோபப்பட வைப்பதின் மூலமே சோதனை. பாலியல் பெலவீனருக்கு எதிர்பாலினர் மூலமே சோதனை என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

எதிர்கால வாழ்வின் வசந்தத்தை எதிர்பார்த்த ஓர்பாள், ருத் என்பவர்களுக்கும் இந்த அடிப்படையிலேயே சோதனை வைக்கப்பட்டது. ஓர்பாள் தோற்றுப்போனாள். ருத் வெற்றி பெற்றாள். உங்கள் சோதனைகளில் உங்களை வெற்றி சிறக்கப் பண்ண பரிசுத்த ஆவியானவர் உதவி செய்வாராக.

நகோமியிடம் இருந்த பல சிறப்பம்சங்களை ருத் முதல் அதிகாரத்தில் காண முடிகிறது. ஆகிலும் நகோமியின் ஆழ்மனதில் இருந்த சிறிய பெலவீனத்தை சுட்டிக் காட்டாமல் இந்த அதிகாரத்தை நிறைவு செய்ய முடியாது.

தேவனிடம் இவள் திரும்பி வந்தாலும், தனது பிழையை உணராமல் தனக்கேற்பட்ட காரியங்களுக்கு கர்த்தரேதான் காரணம் என்று சுயநீதித் தனமாக பேசியிருக்கிறாள். பக்தனாகிய யோபு கூட ஆரம்பத்தில் தனக்கு வந்த சோதனைக்கு கர்த்தரைக் குற்றப்படுத்தினார்.

தேவன் சுட்டிக் காட்டிய பொழுது மனந்திரும்பினார். அதே போன்ற ஒரு சுயந்தீத் தன்மை நகோமியிடமும் இருந்திருக்கிறது.

1. கர்த்தரின் கை எனக்கு விரோதமாக இருக்கிறது (சூத் 1 : 13).
2. சர்வ வல்லவர் எனக்கு மிகுந்த கசப்பை கட்டளையிட்டார் (சூத் 1 : 20).
3. நான் நிறைவுள்ளவளாய் போனேன் (சூத் 1 : 21)
4. கர்த்தர் என்னை வெறுமையாய் திரும்பி வரப்பண்ணினார் (சூத் 1 : 21)
5. கர்த்தர் என்னை சிறுமைப் படுத்தினார் (சூத் 1 : 21).
6. சர்வ வல்லவர் என்னை கிலேசப்படுத்தினார் (சூத் 1 : 21).

நகோமி சொன்ன ஆறு குற்றசாட்டுகளும் பொய்யானவைகள். இவர்கள் தேவனை சார்ந்திராமல், பெத்லகேமை விட்டு ஓடிப் போனவர்கள். இவர்களை தண்டிப்பது நியாயமாக இருந்தாலும், இவர்கள் சந்ததியை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்பதற்காகவே ஜீவனைக் கொடுத்து மோவாபிலிருந்து நகோமியை பெத்லகேமிற்குக் கர்த்தர் கொண்டு வந்தார்.

ஆனால், நன்றி மறந்தவளாய் அவள் கர்த்தரைக் குற்றம் சாட்டினாள். தெய்வப் பிள்ளையே! நீங்கள் எந்த நேரத்திலும் கர்த்தரைக் குற்றப்படுத்தாதீர்கள். நான் வெறுமையாயிருக்கிறேன் என்று எந்த சூழ்நிலையிலும் சொல்லாதீர்கள்.

கர்த்தர் உங்களை இரக்கத்தாலும், கிருபையாலும், தயவாலும் நிறைத்திருக்கிறார். உலகத்தில் உங்களுக்குரியவைகளெல்லாம் போனாலும், நீங்கள் வெறுமையல்ல நிறைவு பெற்ற தேவஜனம் என்பதை

மறந்துவிடாதீர்கள்.

எப்படியோ, சூத் - நகோமி மோவாபை விட்டு நடந்தே பயணத்தை முடித்து பெத்லகேமிற்கு வந்துவிட்டார்கள்.

முதல் அதிகாரம் கடைசி வசனத்தை வாசித்துப்பாருங்கள். “வாற்கோதுமையின் அறுப்பின் துவக்கத்தில் அவர்கள் பெத்லகேமிற்கு வந்தார்கள்.” அல்லேலூயாயா! எவ்வளவு ஆழமான அர்த்த புஷ்டியுள்ள வரிகள்.

அவர்கள் அறுவடையின் துவக்கத்தில் வந்தார்கள். ஒருவேளை அறுவடை முடிந்து வந்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும் யோசித்துப் பாருங்கள். வெறும் வயல்வெளி தான் காத்திருந்திருக்கும். கதிர் ஏது? சூத் எதற்காக வெளியே போக வேண்டும். போவாசின் சந்திப்பு ஏது?

சரியான நேரத்தில் பெத்லகேம் வந்தபடியால், ஆதாரம் மட்டுமல்ல, வாழ்வும் கிடைத்தது. அது மட்டும்தானா அரச வம்சமே வந்தது, அவள் பெயர் வேதத்தில் இடம் பெற்றது.

பிரியமானவர்களே உங்களுக்கு ஒரு அறுப்புக் காலம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. காலத்தைக் கடத்தாதே. பெத்லகேமிற்கு வா. அதுவும் அறுப்பின் துவக்கத்திலே வா. ஞானஸ்நானம் எடுக்க காலத்தைத் தாழ்த்தாதீர்கள். அழைக்கப்பட்டவர்களே ஊழியத்திற்கு உடனே வருக. காலத்தை தாழ்த்தாதீர்கள்.

அறுப்பின் துவக்கத்தில் வருபவர்கள் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி! அறுப்புக்கு பின் வருபவர்கள் அணைந்து போகும் தீவட்டி.

தேடுங்கள் கண்டடைவீர்கள்!

இனிய இரண்டாம் அதிகாரம். முதல் அதிகாரம் பஞ்சத்தில் ஆரம்பிக்கிறது. இரண்டாம் அதிகாரமோ ஆஸ்திகாரனாகிய போவாவின் அறிமுகத்தோடு ஆரம்பமாகிறது. வறுமை என்ற அத்தியாயம் முடிந்து செழுமை என்ற அத்தியாயம் துவங்குவது எத்தனை மகிழ்ச்சி எனத் தெரியுமா?

தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவோ ஆதரிக்கவோ எவருமே இலர் என்ற எண்ணத்திலும் ஏக்கத்திலும் நகோமியும் சூத்தும் நடை பயணமாய் - நடைபிணமாய் இதுவரைக்கும் வந்து சேர்ந்தார்கள். இங்கோ அவர்களுக்கு ஓர் இன்ப அதிர்ச்சி! எலிமலேக்கின் உறவுமுறையான போவாஸ் என்பவன் மிகுந்த ஆஸ்தியுள்ளவனாக அங்கு இருந்தான்.

சொந்தம் பாராட்ட ஒருவரில்லை
சொல்லித் தேற்றவும் யாரு - மில்லை
தனியனாக தனிமரமாய் தவிக்கிறேனே
தயை தாருமைய்யா! - என்று ஏங்கி

புலம்பும் உள்ளமே உனக்கு ஒரு நற்செய்தி. உன்னை ஆதரிக்க நீ இழந்து போன மகிமையை உனக்கு கொடுக்க, பட்டுப் போன உன் வாழ்க்கையில் பட்டொளி வீசிச் செய்ய என்றும் மாறாத இயேசு உனக்காய் இருக்கிறார்.

இந்த சூத்தின் இரண்டாம் அதிகாரம் முழுவதையும் வாசித்துப் பார்த்தால் இயேசு கிறிஸ்துவின் திவ்ய தன்மைகளை பிரதிபலித்துக்காட்டும் திவ்ய புருஷனாக போவாஸ் திகழ்கிறார்.

இந்த இரண்டாம் அதிகாரத்தில் பலரைக் குறித்தும் பல சம்பவங்களைக் குறித்தும் நமக்குத்

தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், மூன்றே காரியங்கள்தான் இவ்வதிகாரத்தில் முக்கியமாய் கவனிக்க வேண்டியவை.

1. சுதந்திரவாளியாகிய போவாஸ்
2. கிருபை பெற்ற சூத்
3. சிலாக்கியம் பெற்ற ஊழியர்கள்

இவர்களைக் குறித்துதான் நாம் இந்த அத்தியாயத்தில் கவனிக்கப் போகிறோம்.

நகோமி தனது மருமகளை மிகச் சரியாக தேவனுக்குள் நடத்தியிருக்கிறாள் என்பது இரண்டாம் வசனத்தை வாசிக்கும் போது நமக்குப் புலனாகிறது. மிகத் தெளிவாக, மிக ஆழமாக சூத்தின் இருதயத்துக்குள் வசன அறிவை நகோமி விதைத்திருந்திருக்கிறாள்.

ஆத்தம ஆதாயகர்களே! இங்கே ஒன்றை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஆத்தமாக்களின் ஆழ்மனதில் தேவ வசனத்தை உலன்றி விதைக்க வேண்டும். ஓர்பாளின் உள்ளத்தில் தேவனைப் பற்றிய அறிவு இருந்தது உண்மை. அதே வேளையில் தேவ வசனத்தைக் குறித்த அறிவு இல்லாமற் போயிற்று. ஆனால், சூத்தின் ஆழ்மனதில் தேவனைப் பற்றியும், தேவ வசனத்தைப் பற்றியும் சரியான அறிவு இருந்தது.

இதனால்தான் ஓர்பாள் பின்னிட்டுப் போனாலும், சூத்தினால் தன் இலட்சியப் பயணத்தில் வெற்றி நடைபோட முடிந்தது. எந்த ஆத்தமா வசன அறிவில் தேறி இருக்கிறதோ, அந்த ஆத்தமா வெற்றிநடைபோடும். அப்படிப்பட்டவர்கள் வீழ்ந்து போவதில்லை. விழக்கூடிய நிலை வந்தாலும், அவர்கள் ஆழ்மனதில் நிறைந்திருக்கும் வசனம் அவர்களைத் தூக்கி நிறுத்தும்.

புதிய ஆத்தமாக்களின் உள்ளத்தில் உங்கள் ஊழியத்தின் மகத்துவங்களையோ, உங்கள் ஊழியரின் மகத்துவங்களையோ, விதைக்காதீர்கள். அவைகள் அவர்களை நிலைநிறுத்த முடியாது, சரியான உபதேசங்களைப்

போதியுங்கள்.

“நான் உங்களுக்கு கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக் கொள்ளும்படி உபதேசியுங்கள்,” என்று இயேசு சொன்னதை நினைவில் வைப்புகள். நகோமி தனது இல்லாமைகளைக் குறித்து சொல்லாமல் இருக்கிறவராகவே இருக்கிறவரின் மகத்துவங்களை - கற்பனைகளை சூத்துக்குப் போதித்திருந்தபடியால், எழுத்தின்படி மோவாபியப் பெண்ணாக இருந்தாலும், விசுவாசத்தின் அடிப்படையில், யூதப் பெண்ணுக்குரிய அந்தஸ்தை - அனுபவத்தை உடையவளாக சூத் இருந்தாள்.

அதனால் தான் ‘நான் வயல் வெளிக்குப் போய் கதிர்களைப் பொறுக்கிக் கொண்டு வருகிறேன்’ என்று சூத் நகோமியிடம் சொன்னாள். இந்த ‘கதிர் பொறுக்குதல்’ என்பது இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தர் இஸ்ரவேலருக்கு ஏற்படுத்தியிருந்த மிகப் பெரிய இரக்கத்தின் திட்டம். இதைக் குறித்து லேவியராகமம் 19 : 9, 10 , 23 : 22 ஆகிய வசனங்களில் தெளிவாய் எழுதப்பட்டு உள்ளது.

“தேசத்தின் வெள்ளாண்மையை நீங்கள் அறுக்கையில் வயலின் ஓரத்தில் இருக்கிறதை முற்றிலும் அறுக்காமலும், சிந்திக்கிடக்கிற கதிர்களைப் பொறுக்காமலும், எளியவனுக்கும் பரதேசிக்கும் அவைகளை விட்டுவிட வேண்டும், நான் உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர்.

மேலே கண்ட வசனத்தை நன்றாய் வாசித்துப் பார்த்தால் நமது தேவன் எளியவர்கள் மேலும், பரதேசிகள், மேலும் எத்துணை கரிசனை கொண்டிருக்கிறார் என்று புரியும். அறுப்புக் காலத்தில் ஐசுவரியவான்களின் வீடுகளில் மாத்திரமல்ல எளிமையானவர்களின் வீடுகளிலும், புது தானிய பொங்கல் இருக்குமென்பதை எண்ணிப் பாருங்கள்.

இப்படி இருப்போரையும் இல்லாதோரையும் ஒன்றுபோல் அற்புதமாய் பிழைப்பூட்டுகிற தேவன்

நம்முடைய தேவன்

இப்படிப்பட்டத் திட்டம் வேறு தேசத்திலுமில்லை. வேறு மார்க்கத்திலுமில்லை. ஆம் தெய்வப்பிள்ளையே, தேவனை நம்பி விசுவாசத்துக்குள் வருகிறவன் ஒருபோதும் பட்டியையிருப்பதில்லை. வெறுமையாகவும், வறுமையாகவும் அவன் வாடுவதில்லை.

உங்களைப் போலிக்க உங்களைத் திருப்தியாக்க மகிமையானத் திட்டங்களை தேவன் வைத்திருக்கிறார். சர்வ வல்லவரின் நிழலில் வந்து தங்குகிற - தஞ்சமடைகிற ஒவ்வொருவரின் குடும்பத்தின் காரியங்களை தேவன் பொறுப்பேற்றுத் திட்டமிட்டு மகிமையாய் நடத்துகிறார். வனாந்திரமானாலும் அங்கேயே உங்களைப் போலிக்க அவரால் முடியும்.

சூத்தின் இருதயம் இந்தப் பிரமாணத்தை, அறிந்திருந்தபடியால், ‘அவரின் எல்லைக்குள் வந்துவிட்ட எனக்கு அவரால் பிழைப்பு உண்டாகும்’ என்று எண்ணி தன் மாமியிடம் உத்தரவுப் பெற்றுக் கொண்டு வயல் வெளிக்குப் போகிறாள்.

என்ன ஆச்சரியம்! கதிர்களைப் பொறுக்க சூத் சென்றடைந்த வயல் போவாஸின் வயலாய் இருந்தது என்று மூன்றாம் வசனம் சொல்லுகிறது. இது எவ்வளவு அற்புதம் என்று பார்த்தீர்களா? அக்கால வழக்கின்படி வயல்வெளிகளின் எல்லையைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட வேலையோ, மதிலோ உயர் வரப்புகளோ கிடையாது. இது இன்னார் உடையது என்று உரிமையாளரைத் தவிர அந்நியருக்கு அடையாளம் தெரியாது.

இப்படியிருக்க சூத் அந்த வயலை அடைந்தது முழுமையான தேவ நடத்துதலே.

சகலத்தையும் திட்டமிட்டபடியே நடத்துகிற கர்த்தர் நம்மை போலிக்கும்படியாகவும் நம்மை ஆசீர்வதிக்கும்படியாகவும் அவர் வைத்திருக்கிற வழி எதுவோ

அதற்கு நேராய் நம்மை வழி நடத்திச் செல்லுகிறார். கர்த்தருக்கு தன்னை ஒப்புக் கொடுத்துவிட்ட ருத்தை அலையவிடாமல் அவரே நேரடியாய் போவாஸின் வயல்வெளிக்குக் கொண்டு சென்றார்.

மூன்றாம் வசனத்தில் 'தற்செயலாய் அவளுக்கு நேரிட்டது' என்று எழுதப்பட்டிருந்தாலும் ருத்தைப் பொறுத்தவரை அது தற்செயல் ஆனால், தெய்வீகத் திட்டத்தின்படி அது தெய்வச் செயல். தேவ வசனத்தை நாம் விசுவாசிக்கும் போதும், அவர் மேல் பற்றுதலாய் இருக்கும்போதும் அற்புதங்களுக்கும் அடையாளங்களுக்கும் நேராய் நம்மை அறியாமலேயே தேவனால் நாம் நடத்தப்படுவோம். அவர் நம்மை மரண பரியந்தம் நடத்துவதற்குப் போதுமானவராய் இருக்கிறார்.

வேதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள தெய்வீக மனிதர்களின் வாழ்க்கைக் குறித்தப் பகுதிகளை வாசித்துப் பாருங்கள்.

யாக்கோபு தகப்பன் வீட்டை விட்டு வெளியே சென்றபோது, அவனை அலைய விடாமல் லாபான் குமாரத்தியாகிய ராகேலை எதிரே வரும்படி செய்தது தெய்வீகச் செயலே. மோசே எகிப்தை விட்டு மீதியான் தேசத்துக்குச் சென்றபோது, சிப்போரான் அங்கு வந்து சேர்ந்தது தெய்வீகச் செயலே. ஊருக்கு வெளியே ஊருணிக்கு அருகே எலியேசர் நின்றபோது, குடத்தை ஏந்திக்கொண்டு ரெபேக்காள் வந்தது தெய்வீக நடத்துதலே. இதைப்போலவே ருத்தையும் தேவனே போவாஸின் வயலுக்கு நடத்திக்கொண்டு வந்தார்.

எனவே நீங்கள் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவரை நாம் சார்ந்து கொண்டிருக்கும்போது நமது கால்களின் ஒவ்வொரு அடிகளையும் - அசைவுகளையும் அவரே கட்டுப்படுத்தி இயக்கி நடத்துகிறார். எனவே நீங்கள் திசைக்கெட்டுப் போவதில்லை. உங்கள் விசுவாசத்தைக் கனப்படுத்துகிற தேவன் அவர்.

இதோ வழக்கத்தின்படி பெத்லகேமிலிருந்து போவாஸ் வயல்வெளிக்கு வருகிறார். (வசனம் 4) அவரும் அறுக்கிறவர்களும் மாறி மாறி வாழ்த்திக் கொள்ளுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் போவாஸ் கண்காணியைப் பார்த்து 'இந்தப் பெண்பிள்ளை யாருடையவள்' என்று கேள்வி கேட்கிறார்.

இங்கே ஒரு காரியத்தைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வயல்வெளியில் ஏராளமான பேர் வேலை செய்தாலும் போவாஸ் அவர்களைத் தனித்தனியே அறிந்திருந்தார். எனவேதான் புதுமுகமாகிய ருத்தைக் கண்டவுடன் இந்தப்பெண்பிள்ளை யார் என்று கேட்டார். தேவனைப் போலவே விசாரித்து உதவி செய்கிறவர்.

பிரியமுள்ள ஊழியர்களே! ஒன்றை கவனியுங்கள். நமது சபைக்கு வழக்கமாக வருகிறவர்கள் யார்? என்று விபரம் அறியக் கூடியவர்களாய் நாம் இருக்க வேண்டும். போவாஸ் கிறிஸ்துவுக்கு மாத்திரமல்ல, நல்ல ஊழியருக்கு முன்மாதிரியாய் இருக்கிறார். அவர் தனது வேலையாட்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தார். அது மட்டுமல்ல புதிதாய் வந்த நபரை விசாரித்து, ஆறுதல் படுத்தி தொடர்ந்து இங்கேயே வா என்று அவர் சொன்னதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

சில சபைகளுக்கு புதிய ஆத்துமாக்கள் ஆவலாய் வருகிறார்கள். அவர்களை அந்த சபையின் ஊழியக்காரர் பல மாதங்கள் சென்றாலும் நீங்கள் யார்? எங்கிருந்து வருகிறீர்கள் என்று கேட்பது கூடக் கிடையாது.

நம்மை விசாரிக்க ஒருவர் கூட இல்லையே என்ற விரக்தியில் அந்த ஆத்துமா சபைக்கு வருவதை நிறுத்திக்கொள்ளும். அதன்பின் தான் அந்த ஊழியருக்கு உணர்வு வரும். தேடிப்போய் பார்க்கலாமென்றால் விவாசம் தெரியாது. ஜெபிக்கலாமென்றால் பெயர் தெரியாது.

‘ஆண்டவரே அந்த கருப்புச் சட்டைக்காரர் இரண்டு வாரமாக வரலையே கொண்டு வாரும்’ என்று ஜெபிப்பார். என்னே வேதனை!

வயலின் சொந்தக்காரன் விவேகம் உள்ளவனாக இருத்தல் வேண்டும். போதகர்களே நீங்கள் போவாலைப் போல் புதியவர்களை விசாரித்து ஆறுதல் செய்கிறவர்களாய் இருந்தால் உங்கள் சபை கிடுகிடுவென வளரும்! உங்கள் சபையில் ஒரு முறை கால் வைத்தவர்கள் வேறு சபைகள் பக்கம் தலைகூட வைத்துப் படுக்க மாட்டார்கள். இது உண்மை.

போவாளின் கேள்வியை சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். ‘இந்தப் பெண்பிள்ளை யாருடையவள்?’ மிக நேர்த்தியானக் கேள்வி ஆழமான கேள்வி என்று நான் உணர்கிறேன். இந்தக் கேள்விக்கு உடனே கண்காணி பொருத்தமான பதிலைச் சொல்லிவிட்டார். அது அப்படியே இருக்கட்டும்.

நமது போவாஸாகிய கிறிஸ்து நம்மைப் பார்த்து - நம்மைக் குறித்து இதே கேள்வியைக் கேட்டால் நாம் என்ன பதில் சொல்ல முடியும். என் இனிய வாசகரே நீங்கள் யாருடையவர்? பதில் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். நீங்கள் யாருக்குச் சொந்தமானவர்? தெளிவாய் விடை சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்.

இயேசுவின் உழிய நாட்களில் நடந்த சம்பவத்தை இங்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இயேசுவிடம் குற்றம் கண்டுபிடிக்க நினைத்தவர்கள், ‘ராயனுக்கு வரி கொடுக்கலாமா?’ என்று கேட்டார்கள். இயேசு என்ன செய்தார் தெரியுமா? ஒரு நாணயத்தை வாங்கி இந்த எழுத்தும், சுரூபமும் யாருடையது என்றார். அவர்கள் ராயனுடையது என்றார்கள். அப்படியானால், ராயனுடையதை ராயனுக்கும் தேவனுடையதை தேவனுக்கும் கொடுங்கள் என்றார். கூட்டம் கலைந்தது.

இங்கு ஒரு காரியத்தை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்நாட்களில் இரண்டு விதமான காசுகள் புழக்கத்தில் இருந்தது. முதலாவது அரசு வெளியிடுகிற

காசு. இந்தக் காசைக் கொண்டு சந்தையில் பொருட்களை வாங்க முடியும். ஆனால், அந்த காசை தேவாலயத்தில் காணிக்கையாக செலுத்த முடியாது.

தேவாலயத்திற்கு என்று தனியாக காசு இருந்தது. எனவே காணிக்கைப் போட விரும்புகிற நபர் தன்னிடத்திலுள்ள காசை ஆலயத்துக்கு முன்பாக உள்ள காசுக்கடைக்காரர்களிடத்தில் கொடுத்து அதற்கு சமமான தேவாலயக் காசைப் பெற்றுக் கொண்டு காணிக்கைப் படைக்க வேண்டும்.

அரசுக் காசு ஆலயத்திற்குள் செல்லாது. ஆலயக்காசு அரசு கஜானாவுக்கு செல்லாது. காசுதான் ஆனால், அதன் மேலுள்ள எழுத்தை வைத்துதான் அது எந்த இடத்துக்குப்போகவேண்டும் என்பதை நிதானிக்க முடியும்.

மீண்டும் கேட்கிறேன் நீங்கள் யாருடையவர்கள்? உங்கள் மேல் உள்ள முத்திரை யாருடையது? ராயனுக்கு (உலகத்துக்கு) உரியதென்றால், நீங்கள் தேவாலயத்திற்குள் (பரலோகம்) செல்வது கூடாதக் காரியம் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். நீங்கள் மாற்றப்பட வேண்டும்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுலைக் கேட்டால் ‘நான் கிறிஸ்தேசுவின் அச்சடையாளங்களை தரித்துக் கொண்டுள்ளேன். நான் என் நேசருடையவன், என் நேசர் எனக்குரியவர் என்று தெளிவாக சொல்லுவார். உங்களைக் கேட்டால் நீங்கள் என்ன பதில் சொல்வீர்கள் (யோசித்து மனதுக்குள் சொல்லிப் பாருங்கள்)

மீண்டும் சூத் 2 : 8க்கு வருவோம். போவாஸ் சூத்தைப் பார்த்து மகளே... என்று அழைக்கிறார். இவளோ

மோவாபியப் பெண் - விதவை - கதிர் பொறுக்க வந்தவள். இவளைப் பார்த்து மகளே என்று அழைப்பது எவ்வளவு பெரிய விந்தைப் பாருங்கள். தகப்பன் வீட்டை விட்டு பெத்லகேம் வந்த ரூத்துக்கு புதிய வயல், புதிய புகலிடம் மாத்திரமல்ல, இவளை மகளே என்று அழைப்பதற்கு புதிய

உறவு ஒன்று அங்கிருந்தது.

எனக்கு யாருமே இல்லையே! எனது தாய் தகப்பனையெல்லாம் உதறிவிட்டு வந்துள்ளேனே, அந்நிய தேசத்தில் இருக்கிறேனே என்று நீங்கள் ஏங்கலாம். பிரியமானவர்களே கர்த்தர் உங்களுக்குப் போதுமானவர். அவர் நாமத்தின்மேல் விசுவாசம் உள்ளவர்களாய் அவரை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களோ, அத்தனை பேர்களும் அவருடைய அன்புப் பிள்ளைகள் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மொழி, நிறம், ஜாதி, தேசம் இவைகளைக் கடந்து - மறந்து நம்மை மகளே மகளே என்று அழைக்கும் நல்ல தேவன் இருக்கிறார். நமக்குப் புத்திர சவிகாரத்தை வாக்குச் செய்திருக்கிறார். நீங்கள், சர்வத்துக்கும் ஆண்டவராயிருக்கிற தேவனுக்குப் பிள்ளைகள் என்று நெஞ்சை நிமர்த்திச் சொல்லுங்கள்.

போவாஸ் ரூத்துக்குச் சொன்ன வார்த்தைகளை தங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட தேவ ஆலோசனையாக கருதி விசுவாச மக்கள் அஃதினை நெஞ்சில் நிறுத்திக்கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

1. வேறே வயலுக்குப் போகாதே.
2. இவ்விடத்தை விட்டுப் போகாதே.
3. என் உழியக்கார பெண்களோடு தங்கியிரு. (வசனம் 8,9)

இங்கே சபைக்கான மிகப் பெரிய சித்தாந்தத்தை ஆவியானவர் வைத்திருக்கிறார். இப்போது நாம் தேவனுக்கு

பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம். இனி கொஞ்ச காலத்தில் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக மாறப் போகிறோம். அந்த மாபெரும் சிலாக்கியத்தை அடைய - காத்துக் கொள்ள போவாஸின் ஆலோசனை நமக்கு நல்ல வழிகாட்டியாக இருக்கிறது.

தேவன் நம்மை கதிர் பொறுக்கும்படி குறிப்பிட்ட வயலுக்கு நடத்துகிறார். அந்த வயல் தேவன் நமக்கு கொடுத்த சபையேயாகும். உளரில் - உலகத்தில் பல சபைகள் இருக்கலாம். அவைகளும் தேவன் ஏற்படுத்திய சபைகள் தான். இதை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும் ஒவ்வொரு நபருக்கும் சொந்த சபை என்ற ஒன்று இருக்க வேண்டியது அவசியம். அந்த இடத்தை விட்டுப் போகாமல் அங்கேயே தரித்திருத்தல் என்பது அதைவிட அவசியம்.

வாரம் ஒரு சபை கூடுதல் என்று மாதத்திற்கு நான்கு சபை மாறும் ஒரு கூட்டம் உண்டு. அவர்கள் ஆவிக்குரிய வாழ்வில் ஒரு நாளும் வளர முடியாது. ஆவிகளில் பலவகை உண்டு. இப்படிப்பட்டவர்கள் பெற்றிருக்கும் ஆவி தாறுமாறுகளின் ஆவி. இவர்கள் எப்போதும் தாறுமாறாய் ஓடும் பெண் ஓட்டகங்கள்.

போவாஸ் கொடுத்த ஆலோசனையை மேலும் கவனித்துப் பாருங்கள். 'என் வேலைக்காரப் பெண்களோடு தங்கியிரு. அவர்களோடுப் புசி' என ஒரு புதிய ஐக்கியத்தைக் குறித்துப் போதிக்கிறார்.

இவ்வார்த்தைகளின்படியே ரூத் வேலைக்காரப் பெண்களின் கூடாரத்தில் தங்கி தனது ஐக்கியத்தை காத்துக் கொண்டாள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சபை, உழியம், உழியர் இவைகளோடு ஒன்றிப் போகிற - ஐக்கியப்படுகிற மனுஷன் அல்லது மனுஷி பணையைப் போலவும், லீபனோனின் கேதுருவைப் போலவும் செழிப்பார்கள் என்பது திண்ணம்.

இவ்விடத்தே எனது அருமை வாசகர்களுக்கு ஒன்றைச்

சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் தேவனால் எந்த சபைக்கு நடத்தப்பட்டு இருக்கின்றீர்களோ அங்கேயே தங்கியிருங்கள். அங்கு உழியரோடு ஐக்கியமாயிருங்கள். அது உங்களுக்கு பெருத்த ஆசீரையும் நன்மையையும் கொண்டு வரும்.

பதினோராம் வசனத்தில் போவாஸ் ரூத்துக்கு கொடுக்கும் மறுமொழியில் உன் செய்கைகளைக் குறித்து எல்லாம் விவரமாய் தெரிவிக்கப்பட்டது என்று கூறுகிறார். அப்படியானால் ரூத் களத்திற்கு வரும் முன்னே அவளின் சகலக் காரியங்களையும் போவாஸ் அறிந்திருந்தார் என்பது புலனாகியது. இங்கேயும் போவாஸ் இயேசுவுக்கு முன் அடையாளமாய் இருக்கிறார்.

நம்மை தூரத்திலிருந்தே அறிந்திருக்கிறவர் அவர். நம்முடைய கிரியை எப்படிப்பட்டதென்று அறிந்திருக்கிறவர் அவர், நாம் சொல்லி அவருக்கொன்றும் தெரிய வேண்டியதில்லை. நாம் சொல்லாமலேயே நமக்கு வேண்டியதை நமக்கு அருளுகிறவர் அவர்.

நாத்தான்வேல் அத்திமரத்தின் கீழ் இருக்கும் போதே அவன் உளநிலையை ஆய்ந்தறிந்திருந்த தேவன் நம்முடைய உள்ளத்திரியங்களை சரியாய் அறிந்திருக்கிறார்.

அதிலும் நமது கிரியை, நமது தியாகம் எப்படிப்பட்டது என்பதை அவர் உற்று நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். போவாஸ் ரூத்தினிடத்தில் கண்ட இரண்டு முக்கிய அம்சங்களைப் பாருங்கள். முதலாவது அவள் மாமியாருக்குச் செய்தக் கிரியை இரண்டாவது அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு வந்த தியாகம்.

அதாவது சக மனிதர்களுக்கு முன்பாக நம்முடைய கிரியை, சர்வ வல்லவருக்காக நம்முடைய கிரியை, இவை இரண்டும் நம்முடைய ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதத்திற்கு அடித்தளங்கள்.

ரூத் தன் மாமியாருக்கு நன்மை செய்தாள் என்பது

முக்கியமல்ல தன் புருஷன் மரணமடைந்த பின்பும் நன்மை செய்ததே அதி முக்கியம். இன்றைய ஆவிக்குரியவர்களிடத்தில் இந்த சுபாவ அன்பை காண முடியவில்லையே. உங்கள் வீட்டாருக்கு கர்த்தருக்குப் பயந்து கடமையை செய்யாத பட்சத்தில் நீங்கள் விசுவாசிகள் அல்லர் என்பதை அடிக்கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்

அடுத்து தேவன் நிமித்தம் தகப்பன், தாய், தேசம் எல்லாவற்றையும் ரூத் தியாகம் செய்தது குறிப்பிட வேண்டிய அம்சம். நீங்கள் தேவனுக்காக சத்தியத்திற்காக எதைத் தியாகம் செய்திருக்கிறீர்கள். ஒரு மணி நேரத்தில் காய்ந்து போகும் ஒரு முழம் பூவைக் கூட தியாகம் செய்யாத சிலரை எந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கலாமென்பதை நீங்களே முடிவு செய்யுங்கள்.

தியாகம் செய்ய தன்னை ஒப்புக் கொடுக்காத மனிதன் தேவனைப் பிரியப்படுத்தவே முடியாது. இஸ்ரவேலருக்கு இரட்சகனாக எழும்புவதற்காக மோசே எகிப்தையும், அரண்மனை சுகத்தையும் தியாகம் செய்தார். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் ஆண்டவரின் சித்தம் செய்யும் பொருட்டு இருபதுக்கும் மேற்பட்டவைகளை நஷ்டம் என்றும், குப்பை என்றும் எண்ணி தியாகம் செய்தார்.

நம்முடைய அருள்நாதர் இயேசுவும் பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு தேவனுக்கு சமமாயிருப்பதை தியாகம் செய்து, அடிமையின் ரூபம் எடுத்து கோர சிவ்வையைத் தெரிந்து கொண்டார்.

அன்பு வாலிபத் தம்பி தங்கையரே மனிதர்களுக்கு முன்பாக உங்கள் கிரியை எப்படியிருக்கிறது? உங்கள் பெற்றோர் உற்றார் முன்பாக உங்கள் அன்பின் கிரியை தேவனுக்குப் பிரியமாக இருக்கிறதா?

தேவனுக்காக, தேவனுக்கு முன்பாக நீங்கள் எந்த விதத் தியாக வாழ்க்கை வாழுகின்றீர்கள்? இந்த உலகமாகிய

மாயாபுரியில் ஏராளமான சந்தைப் பொருட்கள் நமது வாழ்வை கறைப்படுத்தும்படி குவிக்கப்பட்டுள்ளது. அவைகளால் உங்களை கறைபடுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. இந்த உலகத்திற்கு என்று ஒதுக்கித் தள்ளிடுதல் வேண்டும். கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் எவைகளைத் தியாகம் செய்கிறீர்களோ அவைகளுக்குண்டான பலனை நூறத்தனையாய் இம்மையிலும் மறுமையிலும் தேவன் அருளுவார்.

பதினான்காம் வசனம் கூறும் போவாஸின் சாப்பாட்டு வேளையை சற்றுக் கவனித்துப் பாருங்கள். போவாஸ் ரூத்துவை அழைத்து தன்னோடு கூட இருப்பவர்களோடு அமர்த்தி அவர்கள் அட்பத்திலே புசித்து துணிக்கையை காடியிலே தோய்த்துக் கொள்ள சொன்னார்.

பிரியமானவர்களே ரூத் கதிர்களைப் பொறுக்க மாத்திரமே வந்தாள் ஆனால், அங்கே புதிய வயல், புதிய ஐக்கியம், புதிய உறவு, என்பவைகளோடு அப்பம், வறுத்த கோதுமை இவைகளும் இனாமாகக் கிடைத்தது.

இயேசுவினித்தில் ஒன்றைத் தேடி வருகிறவர்களுக்கு அதை மாத்திரம் கொடுத்து அனுப்புகிறவரல்ல. தமது தயாள குணத்தின்படியே வாரி வழங்குகிறவர் நமது ஆண்டவர்.

பாவமன்னிப்பு, பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் ஆவியின் வரம், உலக சம்பத்து, என பல்வேறு காரியங்களை நாம் கேட்காமலேயே வாரி வழங்குகிறவர்.

போவாஸ் கொடுத்தவைகளை சாப்பிட்டு திருப்தியடைந்து மீதியானதை தன் மாமிக்கு எடுத்து சென்றாள். வீட்டுக்குத் திரும்பும் போது ஒரு மரக்கால் வாற்கோதுமையையும் அப்பொழுதே புசிப்பதற்கு வறுத்த கோதுமையும் உடன் எடுத்து சென்றாள்.

தேவன் உங்களை மாத்திரம் ஆசீர்வதிக்கிறவர் அல்ல.

உங்கள் நிமித்தம் உங்கள் வீட்டில் இருப்பவர்களையும் திருப்திப்படுத்துகிறார் என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

போவாஸ் வாரிக் கொடுத்தது போலவே நம்முடைய தேவனும் அளவு பார்க்காமல் கொடுக்கிறவர். அவர் உள்ளதில் கிள்ளிக் கொடுக்கிறவர் அல்ல. அள்ளிக் கொடுக்கிற அன்புள்ள தேவன்.

இந்த அதிகாரத்திலே போவாஸ்

1. ஐசுவரியவான்
2. சுதந்திரவாளி
3. விசாரிப்பவர்
4. அன்பு கூறுகிறவர்
5. அள்ளித் தருகிறவர்

என்று ஆவியானவர் அவரைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறார். இந்த ஐந்து காரியங்களிலும் கிறிஸ்துவின் சாயல் வெளிப்படுகிறதல்லவா?

அதைப் போலவே இந்த அதிகாரம் முழுவதிலும் ரூத்துக்கு

1. புதிய உறவு
2. புதிய உரிமை
3. புதிய உணவு
4. புதிய ஐக்கியம்
5. புதிய நம்பிக்கை

அருளப்படுகிறதை ஆவியானவர் அழகுற எழுதியுள்ளார். புதிய ஏற்பாட்டு சபைக்கு தேவன் வைத்திருக்கும் ஐந்து விதமான சிலாக்கியங்களை இங்கு உங்களால் காண முடிகிறதல்லவா?

கடைசியாக சிலாக்கியம் பெற்ற போவாஸின் ஊழியக்காரர்களைக் குறித்து சில வார்த்தைகள் எழுத விரும்புகிறேன். அவர்களிடம் முழுவதுமாக வயலின் பொறுப்பை கொடுத்திருந்தார் என்ற போதிலும் அவரும்

வந்து அவர்களோடு பணியாற்றினார்.

இதைப் போலவே சபையாகிய வயலை கண்காணிக்கும்படி அவரே மேய்ப்பர்களை ஏற்படுத்துகிறார். அதே வேளையில் அவரே நேரடியாக வந்து அவர்களோடு இணைந்து கொண்டு சபையின் ஊழியங்களை கண்காணிக்கிறார்.

ஸ்தல சபையின் ஊழியர், மேய்ப்பர் என்னப்பட்டாலும், பேதுரு சொல்லுகிறபடி கிறிஸ்து பிரதான மேய்ப்பராக இருந்து சபையைக் கட்டி எழுப்புகிறார். இதைப் போலவே பவலும் நாங்கள் தேவனுக்கு உடன் வேலையாட்கள் என்கிறார்.

போவாஸ் வேலையாட்களை வந்து வாழ்த்தியது போல், சபையின் கண்காணிகளை கர்த்தருடைய ஆவியானவர் நித்தம் வந்து ஆசீர்வதிக்கிறார். ஆகையால் வேலைப்பளு அதிகமாக இருந்தாலும் அவர்கள் இன்முகத்துடன் பணியாற்ற முடிகிறது.

பிரியமுள்ள ஊழியர்களே சாப்பாட்டு வேளையில் போவாஸ் தன் வேலையாட்களோடு அமர்ந்து புசித்தது போல நம்முடைய சாப்பாட்டு வேளையின் போதும் நம்மை அழைத்தவர் நமது பக்கத்திலிருக்கிறார். பொதுவாக எல்லோரையும் தேவன் உள்ளங்கையில் வரைந்து வைத்திருந்தாலும் திருச்சபையின் தூதர்களாகிய உங்களை நட்சத்திரங்களைப் போல் உள்ளங்கையில் அவர் வைத்திருக்கிறார்.

உங்களை அவர் வாழ்த்தி ஆசீர்வதிக்கிறவர், உங்களிடத்தில் விசாரித்து அறிந்து கொள்ளுகிறவர். உங்களோடு அமர்ந்து அப்பம் புசித்து ஐக்கியப்படுகிறவர். இந்த சிலாக்கியத்தைக் குறித்து களிகூறுங்கள். களத்தில் பணி செய்யுங்கள். கர்த்தர் அவரது நாளில் பலனைக் கட்டளையிடுவார்.

ஆயத்தம் ஆனேன் ஆண்டவரை சந்திக்க!

முத்தான மூன்றாம் அதிகாரம், சத்தான பல சத்தியங்களையும் சத்துவமுள்ள பல உபதேசங்களையும் தனக்குள் அடக்கி வைத்திருக்கிறது.

முதல் அதிகாரத்தில் அரவணைப்பாரில்லாத 'சூத்' இரண்டாம் அதிகாரத்தில் 'மகளே' என்று அழைக்கும் உறவைக் கண்டு பிடித்தாள் இந்த மூன்றாம் அதிகாரத்தில் மணவாளனைக் கண்டடைய மகிழ்ச்சியோடே ஆயத்தம் ஆகிறாள்.

எந்த போவாஸ் இவளை மகளே என்று அழைத்தாரோ அதே போவாஸ் இவருக்கு மணவாளனாக மாறப்போகிறார் என்பது தான் விந்தை. ஆம்! இப்போது நாம் தேவனுடையப் பிள்ளைகளாக இருக்கிறோம். இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்து மத்திய ஆகாயத்தில் வரும் போது நாம் மணவாட்டியாகவும், அவர் மணவாளனாகவும் ஒருவரை யொருவர் சந்திக்கப்போகிறோம்.

எனவே இந்த மூன்றாம் அதிகாரத்தில் பல காரியங்கள் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்துகிறவைகளாய் இருக்கின்றன என்பதை முதற்கண் அறிந்திடல் வேண்டும்.

முந்தின அதிகாரங்களை நாம் சிந்தித்த வழிமுறைகளை விட்டு சற்று வித்தியாசப்பட்டு இந்த அதிகாரத்தை நாம் தியானம் பண்ணப் போகிறோம். சூத்தின் புத்தகம் மூன்றாம் அதிகாரத்தில் மூன்று

பாத்திரங்களே மிக முக்கியமானவை.

1. சுதந்திரவாளியாகிய போவாஸ் (கிறிஸ்து)

2. மணவாட்டியாகிய சூத் (சபை)

3. வழிநடத்தும் நகோமி (?)

போவாஸ்க்கு சூத் மணவாட்டியாக மாற நகோமி மிகச் சிறந்த வழிமுறைகளை கற்றுத் தருகிறாள். அதுமட்டுமல்ல மூன்றாம் அதிகாரம் முதல் வசனத்தில் “என் மகளே நீ சுகமாய் வாழ்ந்திருக்கும்படி நான் உனக்கு சொல்கியத்தைத் தேடாதிருப்பேனோ” என்று நகோமி சொல்கிறாள்.

நமக்கு சொல்கியத்தைத் தேடுகிறவர், நம்மைப் பெலப்படுத்துகிறவர், நமது பெலவீனங்களில் நமக்காய் வேண்டுகல் செய்கிறவர், நம்மை வரங்களினால் நிரப்புகிறவர், கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகும்படி நம்மை ஆயத்தப்படுத்துகிறவர் பரிசுத்த ஆவியானவரே.

எனவே இந்த அதிகாரத்தில் நகோமியின் செயல்பாடுகளை பரிசுத்த ஆவியானவரின் செயல்பாடுகளுக்கு அடையாளமாக வைத்து நாம் சிந்திக்கப் போகிறோம்.

இரண்டாம் வசனத்தைக் கவனியுங்கள் “அவன் இன்று ராத்திரியிலே களத்திலே வாற்கோதுமை தூற்றுவான்” இது நகோமி சொன்ன வார்த்தை.

இதிலே ஏதும் விசேஷம் இல்லாததைப் போன்ற தோன்றினாலும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டியது அவசியம் அக்கால வழக்கின்படி ஒரே மனிதன் தினமும் களத்தில் தூற்றமாட்டான்.

அவர்களுக்குள் திட்டமிட்டு, ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் சுழல் முறையில் தூற்றுவார்கள். எந்த இரவில் யார்

தூற்றுவார்கள் என்பது அக்குழுவினருக்கு மாத்திரம் தெரிகிற செய்தி.

இப்படியிருக்க என்றைக்கு (இன்று) எங்கே (களத்தில்) என்ன செய்வார் (தூற்றுவார்) என்கிற முக்கியக் காரியத்தை நகோமி அறிந்திருந்தது

ஆச்சரியப்பட வேண்டிய செய்தியாகும்.

சூத் சில நாட்களாக அங்கே போய் வருகிறாள். ஆனாலும் அவளுக்குத் தெரியாத புதிய செய்தி நகோமியிடமிருந்து வருகிறது. வயல்வெளிப் பக்கம் போகாமலேயே நகோமி இந்தக் காரியத்தை எடுத்துச் சொன்னதைப் பார்க்கும் போது பரிசுத்த ஆவியானவரின் செயல்பாடுகள் நினைவுக்கு வருகிறது.

எழுதியிருக்கிறபடி தேவன் தம்மில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணினவைகளை கண்காணவும் இல்லை, காது கேட்கவும் இல்லை. அவைகள் மனுஷனுடைய இருதயத்தில் தோன்றவில்லை.

நமக்கோ தேவன் அவைகளைத் தமது ஆவியினாலே வெளிப்படுத்தினார். அந்த ஆவியானவர் எல்லாவற்றையும் தேவனுடைய ஆழங்களையும் ஆராய்ந்தறிந்திருக்கிறார்” (மி கொரி 2 : 9,10)

கவனித்தீர்களா? சூத்துக்கு நகோமி படிப்படியாய் விவரித்து உதவியது போல, நாம் கிறிஸ்துவுக்கு மணவாட்டியாக மாற பரிசுத்த ஆவியானவர் சகலத்தையும் அறிந்து வைத்திருந்து நமக்குப் போதிக்கிறார்.

தேவன் நமக்கு ஆயத்தம் பண்ணினவைகளை பக்தி - யுக்தி - புத்தி இவைகளினால் கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஆவியானவர் மாத்திரமே அவைகளை நமக்கு வெளிப்படுத்த முடியும். I கொரி 2 : IIல் தேவனுடைய ஆவியேயன்றி

ஒருவனும் தேவனுக்குரியவைகளை அறியமாட்டான் என எழுதப்பட்டுள்ளது.

எனவே பிரியமானவர்களே! நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கலாம். வசனத்தின்படி உங்கள் ஜீவியத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கலாம். இவைகளால் நீங்கள் தேவனுடைய பிள்ளை என்ற சாட்சியை

காத்துக்கொள்ள மாத்திரமே முடியும். இதைவிட மேலான ஓர் அனுபவம் உண்டு. அது கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக மாறுகிற அனுபவமே. அதற்குப் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் அவசியம். மீட்கப்படும் நாளாக்காக அந்த அபிஷேகம் நமக்கு அருளப்படுவதாக வேதம் தெளிவாக சொல்லுகிறது.

பரிசுத்த ஆவியானவர் மாத்திரமே ஒரு ஆத்துமாவை ஆழமான அதே வேளையில் போதுமான சத்தியங்களுக்குள் நடத்தி மணவாட்டியாக ஆயத்தப்படுத்த முடியும். ஆவியைப் பெறாதவர்கள் அந்த சிலாக்கியத்தை இழந்து போவார்கள் என்பதும் நிச்சயம்.

மேலும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் கடைசி அதிகாரம் பதினேழாம் வசனத்தில் 'ஆவியும் மணவாட்டியும் வா என்கிறார்கள்' என்று எழுதப்பட்டுள்ளபடியால் ஆவியானவரே சபையை ஆயத்தப்படுத்தி கிறிஸ்துவின் கையில் ஒப்படைக்கிறார் என்பது புலனாகிறது.

நகோமி ரூத்தை ஆயத்தப்படுத்தும்படி மூன்று ஆலோசனைகள் வழங்கியதாக மூன்றாம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1. குளித்து
2. எண்ணெய் பூசி
3. உன் வஸ்திரங்களை உடுத்திக் கொண்டு அந்த களத்திற்குப் போக வேண்டும்.

ரூத் வழக்கமாகப் போகிற களத்திற்கு, வழக்கமாக சந்திக்கிற போவாலைப் பார்ப்பதற்குச் சென்றாலும், இன்று அவள் சற்று வித்தியாசமாக செல்ல வேண்டியது அவசியமாகிவிட்டது. ஏறக்குறைய ரூத் தனது விதவைக் கோலத்தைக் களைந்து மணப்பெண்ணுக்குரிய வஸ்திரத்தைத் தரித்துச் சென்றாள் என்று பாரம்பரிய வேத ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகிறார்கள்.

மேற்கூறிய மூன்று அனுபவங்கள் ஞானஸ்நானம், அபிஷேகம், இரட்சிப்பின் வஸ்திரம் என்று இதுவரைப்

பலர் வியாக்கியானம் செய்து இருக்கிறார்கள் - வருகிறார்கள்.

நான் முன்னே எழுதியபடி ரூத் ஏற்கனவே களத்திற்கு வந்து ஐக்கியமாகி விட்டவள், ஏற்கனவே போவாஸிடம் அறிமுகமாகி அன்பைப் பெற்றுக்கொண்டவள். எனவே இவளுக்கு மீண்டும் ஞானஸ்நானம் கொடுக்க வேண்டாமென யோசிக்கிறேன்.

இப்பொழுதும், இவள் குளிக்க வேண்டியதும் எண்ணெய் பூச வேண்டியதும் எஜமானாகிய போவாலை சந்திப்பதற்கு அல்ல, சுதந்திரவாளியாகிய போவாலை சந்திப்பதற்காகவே.

எனவே, சபைக்குள் வந்தவர்களும் கிறிஸ்துவை அறிந்தவர்களும், அவரை மணவாளனாக சந்திக்க மற்றும் ஒரு சிறப்பு ஆயத்தம் அடைய வேண்டுமென்பதை அவசியம் நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

குளித்து :-

மணவாளனை சந்திக்கும் முன்பாக நாம் ஒரு அதிமுக்கிய ஸ்நானத்திற்குள் கடந்து வரவேண்டியது அவசியம். அது என்ன ஸ்நானம் என்ற கேள்வி

எழுதிறதோ? கிறிஸ்து சொன்னதைக் கவனியுங்கள்.

'நான் மூழ்க வேண்டிய இன்னும் ஒரு ஸ்நானம் உண்டு. அது முடியுமளவும் எவ்வளவோ நெருக்கப்படுகிறேன். (லூக்கா 12 : 50)

இங்கு இயேசு சொன்ன ஸ்நானம் எது என்பதற்கு பல்வேறு விளக்கங்களை பலர் அளித்தாலும், லூக்கா 12-ஆம் அதிகாரம் முழுவதையும் வாசித்துப் பார்த்தால் பிதாவின் சித்தம் செய்தலே இயேசு சொன்ன ஸ்நானம் என்பதை அறியமுடியும்.

'என்னை அனுப்பினவரின் சித்தத்தின்படி செய்து

முடிப்பதே என் போஜனம்' என்று யோவான் 4 : 34ல் இயேசு கூறி இருப்பதை ஈண்டு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். தேவ சித்தம் நிறைவேற்றப் படுவதை ஸ்நானம் என்றும், போஜனம் என்றும், இயேசு சொல்லியுள்ள படியால், நம் ஒவ்வொருவரின் வாழ்விலும் தேவ சித்தத்தை செய்து முடிப்பதே பிரதானமான கடமை என்றுணர்தல் வேண்டும்.

தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்றாமல் களத்துக்கு வருபவர்களும், போவாலை சந்திப்பவர்களும் போதுமான வாற்கோதுமையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அவ்வண்ணம் கிறிஸ்துவினிடம் வருபவர்களும் உலக ஆசீரைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும்.

வாற்கோதுமையே போதுமென்று இருப்பவர்கள் இப்படியே இருக்கலாம். அன்றன்றைய தேவைகள் அளந்து கொடுக்கப்படும். ஆனால் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக மாற முடியாது.

தேவசித்தம் இன்னது என்று ஆய்ந்தறிந்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இயேசு சொன்ன மற்றுமொரு காரியத்தைக் கவனியுங்கள்.

பிசாசுகளைத் துரத்தலாம். தீர்க்க தரிசனம் உரைக்கலாம். ஆனால், பிதாவின் சித்தம் செய்யாத பட்சத்தில் அக்கிரமக்காரரே அகன்று போங்கள் என்பார்.

எண்ணெய் பூசி :-

எண்ணெய் பூசுதலென்பது அபிஷேகத்திற்கு அடையாளமாக இருந்தாலும் இவ்விடத்தில் தேவ ஆவியின் நிறைவு என்று எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

அபிஷேகம் என்பது வேறு. ஆவியின் நிறைவு என்பது வேறு. நூற்று இருபது பேர் மேல் வீட்டில் ஆவியானவரால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார்கள். அடுத்த சில நாட்களுக்குப் பின்னால் பேதுரு (அப் 4 : 8)

ஆவியில் நிறைந்து பேசினான் என்று பார்க்கிறோம். அதாவது அபிஷேகம் என்பது முதல் முறையாக ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிற அனுபவம். ஆவியின் நிறைவு என்பது ஆவியில் நிலைத்து வளருகிற அனுபவம்.

பத்துக் கன்னிகைகள் உவமையில் ஐவர் இடத்தில் தீவட்டியும் பாத்திரத்தில் எண்ணெயும் இருந்தது. மற்ற ஐவர் இடத்தில் தீவட்டி மாத்திரமே இருந்தது. கூடுதல் எண்ணெய் (நிறைவு) அங்கு இல்லை. தீவட்டி அணைந்து போகாமல் இருக்க எண்ணெய் (நிறைவு) வாங்கப் போனபோது மணவாளன் வந்துவிட்டார்.

பிரியமானவர்களே! நிறைவான எண்ணெய் வைத்திருந்தவர்கள் மணவாளனுடன் சென்றுவிட்டார்கள். ஆவியின் நிறைவு (எண்ணெய்) இல்லாதோர் மணவாளனுக்காகக் காத்திருந்தும் வாய்ப்பை இழந்து விட்டார்கள்.

தேவசித்தம் செய்வது மட்டும் அல்ல. தேவ ஆவியின் நிறைவும் நமக்கு அவசியம். அத்தோடு நகோமி சொன்ன மூன்றாவது காரியத்தைத் தொடர்ந்து கவனியுங்கள்.

உன் வஸ்திரங்களை உடுத்திக் கொண்டு போ:-

திருமணத்தின் சிறப்பு அம்சமே மணமக்களின் உடைகள் தான். இதைக் குறித்து வேதத்தில் எடுத்துக்காட்டான வசனம் உண்டு. “மணவாட்டி... தன்னை சிங்காரித்துக் கொள்ளுகிறதற்கு ஒப்பாக அவர் இரட்சிப்பின் வஸ்திரங்களை எனக்கு உடுத்தி நீதியின் சால்வையை எனக்குத் தரிப்பித்தார்.” - (ஏசாயா 61 : 10)

இந்த வசனங்களில் நாம் முக்கியப்படுத்த வேண்டியது என்ன தெரியுமா? மணவாட்டி நேர்த்தியான வஸ்திரங்களினால் தன்னை அலங்கரித்து கொள்ளுகிறவள் என்பதே. நான் முன்னே குறிப்பிட்டபடி போவாலை சந்திக்க மணவாட்டிக்குரிய வஸ்திரத்தை அணிந்து சென்றிருப்பாள் என்பது

நிச்சயம்.

தேவன் இந்தக் காரியத்தில் மிகவும் கருத்தாகவும் கண்டிப்பாகவும் இருக்கிறார். இயேசு சொன்ன கலியாண வஸ்திர சம்பவம் மிகவும் முக்கியமானது. அழைக்கப்பட்டவர்கள் திருமணத்திற்கு வராததினால் வழியோரம் நின்று கொண்டிருந்தவர்களை எஜமான் திருமணத்திற்கு அழைத்தான்.

ஆகிலும், பந்தி நடப்பின்போது, கலியாண வஸ்திரம் தரித்திராத மனிதனைப் பிடித்து தண்டித்தான் என்று பார்க்கிறோம். மேலும், வெளி 3 : 18ல் நீ உடுத்திக் கொள்வதற்கு வெண் வஸ்திரங்களையும் என்னிடத்திலே வாங்கிக்கொள்ளவும்... உனக்கு ஆலோசனை சொல்லுகிறேன் என்று உயிர்த்தெழுந்த இயேசு ஆலோசனை சொல்லியுள்ளார்.

உன்னதப்பாட்டில் ஒரு அருமையான சம்பவம் உண்டு.

சூலமித்தியாள் தனது மணவாளனுக்காகக் காத்துத் தவிக்கிறாள்.

நேரமாகிவிட்டது. மணவாளன் வந்து விட்டார். கதவைத் தட்டுகிறார், ஆனால் சூலமித்தியாளினால் கதவைத் திறக்க முடியவில்லை. காரணம் என்ன தெரியுமா?

என் வஸ்திரத்தைக் கழற்றிப் போட்டேன். நான் எப்படி அதைத் திரும்ப உடுப்பேன். - (உன்னதப்பாட்டு 5 : 3)

புரிகிறதா? ஆரம்பத்தில் மணவாளனுக்காகக் காத்திருந்தாள். அவர் வரத்தாமதமான போதோ மணவாட்டிக்குரிய வஸ்திரத்தைக் களைந்து விட்டு தனக்கு வசதியான உடையை உடுத்திக் கொண்டாள் மணவாளனை அந்தக் கோலத்தில் சந்திக்க வெட்கப்பட்டு கதவைத் திறக்கவில்லை. அந்தோ! அவர் போய் விட்டார்.

பிரியமானவர்களே! நீங்கள் இங்கு தான்

சிந்தித்துப் பதில் சொல்ல வேண்டும். நீங்கள் கலியாண வஸ்திரத்தை உடுத்தியிருக்கிறீர்களா? அல்லது அதை உடுத்திக் கொண்டு என்னால் இஷ்டம் போல் வாழ முடியவில்லை என்று கழற்றிப்போட்டுவிட்டு உங்கள் வசதிபோல் வாழ்கிறீர்களா?

இதோ, மணவாளன் வரப்போகிறார். நீங்கள் நினையாத நாளில், நாழிகையில் இயேசு வரப்போகிறார். கலியாண வஸ்திரம் இல்லாமலோ, நிர்வாணத்தோடோ, அவரை சந்திக்க முடியாது.

உனக்கு வெண் வஸ்திரங்களைக் கேட்டு வாங்கிக்கொள் என்று இரட்சகர் சொல்லுகிறார். உன் வஸ்திரத்தை உடுத்திக்கொள் என்று ஆவியானவர் சொல்லுகிறார்.

அந்த வஸ்திரம் எது என்ற கேள்வி இன்னும்

எழுகிறதா? அது பரிசுத்த அலங்காரம், அது சிறிஸ்துவின் நீதியாகிய வஸ்திரம் என்பதை தெளிவாக சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தேவ சித்தம் செய்தல்

தேவ ஆவியின் நிறைவு

தேவ நீதியின் வஸ்திரம்

ஆகியவைகளே மிக முக்கியம். பரிசுத்தம் இல்லாமல் ஒருவனும் தேவனை சந்திக்க இயலாது என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளுங்கள்.

சில வேளைகளில் வஸ்திரங்களை உடுத்தியிருந்தாலும் அது சரியான நிலையில் இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது அவசியம்.

பொட்டரித்த வஸ்திரம் - (யோபு 13 : 28)

நெருப்பில் வெந்த வஸ்திரம் - (நீதி 6 : 27)

அழுக்கு வஸ்திரம் - (சகாரியா 3 : 3)

விலகிப் போன வஸ்திரம் - (ஆதி 9 : 21)

மேலே குறிப்பிட்ட நான்கு விதமான வஸ்திரங்கள்

உங்களின் மணவாட்டி அழைப்பை சேதப்படுத்துமென்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இனிய வாசகர்களே கடுமானால், இந்த நான்கு வேதப் பகுதிகளை வேதத்தைத் திறந்து வாசித்து தனியே தியானியுங்கள்.

ஆக நகோமி சொல்லி தந்த ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டு ருத் போவாலை காண புறப்பட்டு செல்லுகிறாள்.

ருத் 3 : 4க்கு வருவோம். இங்கே நகோமி சொன்னதை வாசித்தால் வேடிக்கையாகவும், கொஞ்சம் வெட்கமாகவும் இருக்கும். இப்படியெல்லாம் செய்யலாமா? என்ற கேள்வி எழுந்தால் தப்பில்லை. காரணத்தைப் புரிந்துகொண்டால் கலக்கம் தீர்ந்து விடும்.

அக்கால யூத பழக்க வழக்கத்தின்படி அது சரியான செயலே. மகப்பேறு இல்லாத விதவையானவள் இறந்து போன தன் கணவன் பேர் பூமியில் விளங்கும்படி தன் கணவனுக்கு சகோதர முறையான சுதந்திரவாளியிடம் வலிய சென்று வாழ்க்கை கேட்பது அனுமதிக்கப்பட்ட ஒன்றே.

எனவே, ருத் போவாலைத் தேடிச் சென்றது இழிசெயல் அல்ல இயல்பான நோக்கமே. இங்கே இன்னும் சில காரியத்தை நான் சொல்லியே ஆகவேண்டும். ருத்தின் இருதயத்தில் தனது மறு மணத்தைக் குறித்து கொஞ்சமேனும் விருப்பமில்லை. அப்படி இருந்திருந்தால், ஓர்பாளை முந்திக்கொண்டு மோவாபுக்கு ஓட்டம் பிடித்திருப்பாள்.

ருத்தின் இந்த செயலுக்கு இரண்டு காரியங்கள் முக்கியமானவைகள்.

1. இறந்து போன தனது கணவனின் பேர் பூமியில் உண்டாகும்படி தனக்கு முன் உள்ள கடமையை நிறைவேற்ற.

2. நீர் எனக்கு சொன்னபடியெல்லாம் செய்வேன்

என்று நகோமிக்குக் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்ற

ருத் தனது எண்ண அலைகளைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு தனது உள்ளான உணர்வுகளை சிறைவைத்துவிட்டு சிறு பிள்ளையைப் போல் சிற்பத்தைப் போல் அசைந்து அசைந்து போவாஸின் களத்தை நோக்கிப் போகிறாள்.

சுதந்திரவாளி முறைமையின்படி விவாகம் செய்து இறந்து போன தனது கணவனின் பெயரை நிலைக்கப் பண்ண வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நகோமியின்

நடத்துதலுக்குக் கட்டுப்பட்டே போவாஸின் இருப்பிடத்திற்கு வந்து அவன் பாதத்தில் படுத்துக்கொள்ளுகிறாள்.

இப்போது இந்த செயலில் உள்ள நமது வழக்கத்திற்கு மாறான காரியங்களை மறந்து விடுங்கள். அதற்கு பதிலாக, தன்னலமற்ற ருத்தின் செயலை தனது மாமியார் எது சொன்னாலும் தட்டிக் கழிக்காமல் செய்த ருத்தின் செயலை மரித்துப்போன கணவனின் பேர் உண்டாக்க தன்னை பான பலியாக வார்க்க புறப்பட்டுப் போன ருத்தின் தியாக செயலை எண்ணிப்பாருங்கள்.

பிரியமானவர்களே! நமக்கு சௌக்கியத்தைத் தேடும்படி பரிசுத்த ஆவியானவர் சிலக் காரியங்களை சொல்லும் போது, நமது மனித அறிவுக்கு முன்னால் அவைகள் அற்பமாகவும் சில வேளைகளில் அவலட்சணம் போலவும் தோன்றலாம். கண்ணை மூடிக்கொண்டு அவர் சொல்வதை நிறைவேற்றுங்கள்.

தகுதிப் பாதிக்கப்படுமே, தன்மானம் போய்விடுமே என்று யோசிக்கக்கூடாது. நமது சௌக்கியத்திற்காகத்தான் பரிசுத்த ஆவியானவர் சொல்லுகிறார் என்று நிச்சயத்துக் கொண்டு செயலில் இறங்க வேண்டும்.

திரும்பிப்போய் நாச்சியாருக்கு அடங்கியிரு என்று தூதனானவர் சொன்னபோது சுயகௌரவம் பார்த்திருந்தால் ஆகாரின் நிலை என்னவாயிருக்கும்? தரையில் துப்பி சேறுண்டாக்கி அதைக் கண்களில் பூசி சீலோவாம் குளத்தில் கழுவு என்று இயேசு சொன்னபோது, 'சீ... சீ...' இது என்ன அவலம் என்று சுய கௌரவம் பார்த்து துடைத்துப் போட்டிருந்தால், குருடனுக்கு பார்வை ஏது என்பதை யோசியுங்கள்.

திராட்சை ரசம் இல்லாத கலியாண மிட்டில் அய்யோ!

இது என்ன? சுத்திகரிப்பிற்காக வைக்கப்பட்டிருந்த தொட்டியில் தண்ணீரை நிரப்புவதா அதைக் கொண்டு போய் பந்தியில் ஊற்றுவதா? இது என்ன சுகாதாரமற்ற நிலை என்று கௌரவம் பார்த்திருந்தால் ரசம் ஏது? அற்புதம் ஏது?

அவர் ஆலோசனையில் ஆச்சரியமானவர், கிரியையில் மகத்துவமானவர். கல்லில் அடியுங்கள் என்றால் கலக்கமில்லாமல் அடியுங்கள் தண்ணீர் வரும். கீழ்ப்படிகிற, அதுவும், சிறுபிள்ளைகள் போல் கீழ்ப்படிகிறவர்களே ஆண்டவருக்கும் தேவை. அவர்களே, அவரால் ஆசீரையும் அற்புதத்தையும் அடைவார்கள்.

மிகச் சிறப்பானக் கட்டத்தில் ஊழிய நிலையில் இருந்த பிலிப்புவை, "நீ எழுந்து காசாவுக்குப் போகிற வனாந்திரத்துக்குப் போ" என்று ஆவியானவர் சொன்னபோது சந்தேகப்படவும் இல்லை, எப்படி போவது என்று சங்கடப்படவும் இல்லை. மாறாக அந்தப்படியே அவன் எழுந்து போனான். (அப் 8 : 26,27)

நடந்தது என்ன? எத்தியோப்பியா மந்திரி இரட்சிக்கப்பட்டான். என்னால் சமாரியாவில் பெரிய எழுப்புதல் வந்தது. இந்த நிலையில் நான் வனாந்திரத்துக்கு போவது தேவசித்தமா? அல்லது இது மாற்று சத்தமா என்று எண்ணி சில மணி நேரம்

தாமதித்திருந்தால் என்னவாயிருக்கும் யோசித்துப் பாருங்கள்.

பிளீயமானவர்களே! மீண்டும் உங்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். பரிசுத்த ஆவியானவர் சொல்லுவது மனித மூளைக்குப் பயித்தியம் போல் தோன்றலாம். நமக்கு கௌரவப்பிரச்சனைப்போல் தோன்றலாம். நமக்கு நஷ்டம் கொண்டு வருவது போல் தோன்றலாம். ஆனாலும், ஆகார் மோசே, பிலிப்பு போன்று அப்பொழுதே கீழ்ப்படியுங்கள்.

ரூத் நகோமியின் வார்த்தைகளை அப்படியே நிறைவேற்றியபடியால், அவள் தாவீதுக்குப் பாட்டியாக இருக்கும்படி தேவன் அனுக்கிரகம் பண்ணினார். நீங்களும் ஆவியானவருக்கு நூறு சதவீதம் கீழ்ப்படிந்தால், இராஜாக்கள் உங்கள் மூலம் தோன்றுவார்கள்.

பாதி இராத்திரியிலே போவாஸ் விழித்து, ரூத்தைக் கண்டு, நீ யார்? என்று வினவினார். அப்பொழுது ரூத் சொன்ன பதிலைப் பாருங்கள், "நான் உம்முடைய அடியாளாகிய ரூத்" (வசனம் 9) என்று மிகுந்த தாழ்மையுடன் பதில் சொல்லுகிறாள்.

முந்தின அதிகாரத்தில் (ரூத் 2 : 13) போவாலை ஆண்டவனே என்று அழைத்தவள், இங்கு 'உமது அடியாள்' என்று தன்னை அறிமுகம் செய்வது எவ்வளவு சிறந்த தாழ்மையின் சிந்தை என்பதை கவனித்துப் பாருங்கள்.

இத்தகைய தாழ்மையின் ஆவியை கர்த்தர் நமக்கு தந்தருளுவாராக. தாழ்மை உள்ளவர்களுக்கு தேவன் கிருபை அளிக்கிறாரே என்று வேதம் சொல்லுகிறதல்லவா?

ரூத் தன்னை அடியாள் என்று அறிமுகம் செய்து கொள்வது மாத்திரமல்ல. நீர் சுதந்திரவாளி என்று குறிப்பிட்டு தன்னை மீட்டுக் கொள்ளக் கேட்கும்படி, உரிமையுடன் வந்திருப்பதை ஒரே நொடியில் ஒரே

வரியில் சொல்லிவிட்டாள்.

சிலருக்கு ஜெபத்தில் எதை சொல்வது என்ற விவரமே கிடையாது. உலகத்தையே சுற்றி சுற்றி வருவார்கள் ஆனால், எதற்கு ஜெபிக்க வந்தார்களோ அந்தக் குறிப்பைக் கோட்டை விட்டுவிடுவார்கள். ஆனால் இவளோ தாழ்மையுள்ள ரூத்தாக மாத்திரமல்ல விண்ணப்பத்தை ஒழுங்காய் சொல்லத் தெரிந்த ஞானமுள்ள ரூத்தாகவும் இருந்தாள்.

நீங்கள் சிறந்த முறையில் ஜெபம் செய்ய விரும்பினால் எனது, “ஜெபம் பண்ணவேண்டிய விதமாவது” என்ற புத்தகத்தை வாங்கி வாசியுங்கள்.

ரூத்தின் செயல் நியாயமானது என்பது போவாஸின் பதில் மூலம் வெளிப்படுகிறது. போவாஸ் நின்று நிதானமாக, “மகளை நீ கர்த்தரால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவாயாக” (வசனம் 10) என்று ஆசீர்வதிக்கிறார்.

இந்த இடத்தில் போவாஸ் ரூத்தை ‘மகளே, என்று அழைப்பதற்குக் காரணம் வயது வித்தியாசமே. ரூத்தோ ஓர் இளம் விதவை. அந்நாட்களில் போவாஸீக்கு வயதோ, ஏறக்குறைய 80 ஆக இருக்குமென்று வேதபண்டிதர்கள் கருதுகிறார்கள். அதாவது தலைமுறை இடைவெளி.

ஆசீர்வாதத்திற்குப் பிறகு போவாஸ் ரூத்தைப் பார்த்து, “நீ தரித்தரரும் ஐசுவரியவாண்களுமான வாலிபர்களுக்குப் பின்னால் போகாததினால், உன் முந்தின நற்குணத்தைப் பார்க்கிலும், பிந்தின நற்குணம் உத்தமமாய் இருக்கிறது,” என்று பாராட்டுகிறார்.

புருஷன் மரித்தப்பின்பு மாமியாருக்கு அன்பு பாராட்டியது முந்திய நற்குணம். புருஷன் மரித்தப்பின்பு வாலிபர் பின்னே போகாதது பிந்தின நற்குணம். தன் கணவன் கண்மூடிய பிறகும் எத்தனை உண்மையுள்ளவளாக ரூத் வாழ்ந்திருக்கிறாள் என்பதை சிந்திந்துப் பாருங்கள்.

எனக்கன்பான சகோதர சகோதரிகளே உங்கள் வாழ்வு ரூத்தைப் போல் சுயகட்டுப்பாட்டுடன் இருக்க வேண்டும். ஆம் உங்கள் சொந்த மனதை அடக்கத்

தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

தன் ஆவியை அடக்காத மனுஷன் மதிலிடிந்த பாழான பட்டணம் போலிருக்கிறான் என்று நீதி 25 : 28 சொல்லுகிறபடி, நீங்கள் உங்கள் ஆவியை அடக்கி ஆளாவிட்டால் பாதுகாப்பில்லாதப் பட்டணத்தில் பலதும் நுழைவதுபோல பலமுனை சோதனையால் சிதைக்கப்பட்டுப் போவீர்கள். கவனமாய் இருங்கள்.

‘வாலிபர் பின்னே போகாததினால்’ என்று போவாஸ் குறிப்பிடுவதினால், வாலிப வயதை அவர் கடந்து நெடுநாள் ஆயிற்று என்பதை நாம் மேலும் உறுதி செய்து கொள்ள வழியிருக்கிறது.

முதலில் வாழ்த்து, இரண்டாவது பாராட்டு, மூன்றாவதாக போவாஸ் ரூத்தைக் குறித்து சாட்சி கொடுக்கிறார். “நீ குணசாலி என்பதை என் ஜனமாகிய ஊராரெல்லாம் அறிவார்கள்” (வசனம் 13)

எத்துனை சிறப்பான சாட்சி பாருங்கள் ஊராரெல்லாம் சாட்சி கொடுப்பது சாதாரணக் காரியமல்ல. விதவையென்றால், ஒருக்கட்டம் விழுங்கப்பார்க்கும் மற்றொரு கூட்டமோ விபரீத விமர்சனங்களை வீசத் துடிக்கும். இவைகளின் மத்தியில் ரூத் குணசாலி என்று பேர் வாங்கியது மெய்யாகவே மெச்சிக் கொள்ள வேண்டிய மகாப் பெரிய காரியமாகும்.

நீங்கள் ஆனோ அல்லது பெண்ணோ இளைஞரோ அல்லது முதியோரோ இணையோடு வாழ்வோரோ அல்லது வாழ்க்கைத் துணை இழந்தவரோ நீங்கள் இருக்கும் நிலையில் குணசாலி என்ற சாட்சியை ஊராரிடத்தில் பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்படிப் பெற்றிருந்தால் நீங்கள் மிகப்பெரிய

பாக்கியசாலிகள்.

நீங்கள் சாட்சிகளாக இருப்பீர்கள் என்று நமது இரட்சகர் சொல்லியுள்ளதை நினைத்துப் பாருங்கள். ஒரு ஆவிக்குரியவன் தனதுக் குடும்பத்தில் - தன் சபை மக்களிடத்தில் - தனதுப் போதகரிடத்தில் சாட்சிப்பெற்றிருக்க வேண்டும். ஊழியர்களே நீங்கள் உங்கள் சபையாரிடத்தில் சாட்சிப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

புதிய ஏற்பாட்டில் தேமேத்திரியு என்ற பக்தனின் வாழ்வைக் கவனித்துப்பாருங்கள். (மூன்று யோவான் 12)

1. எல்லோராலும் (சபையார்)
2. சத்தியத்தாலும் (வசனம்)
3. நாங்களும் (ஊழியர்)

என்று முப்பரிமாண சாட்சியுடையவனாக இருந்தான். இப்படிப்பட்ட சாட்சியுள்ளவர்களே கிறிஸ்துவுக்கு மணவாட்டியாக முடியும்.

பழைய ஏற்பாட்டில் எலிசா என்ற பக்தனின் வாழ்க்கையைக் கவனித்துப் பாருங்கள். அவர் ஒரு வீட்டிற்கு அடிக்கடி வந்து போவது வழக்கம். அந்த வீட்டு அம்மா தன் கணவனிடம் சொன்னதைக் கவனித்துப் பாருங்கள்.

“இதோ, நம்மிடத்தில் எப்போதும் வந்து போகிற தேவனுடைய மனுஷனாகிய இவர் பரிசுத்தவான் என்று காண்கிறேன்.

எப்போதும் வந்து போகிற இவர் (1) தேவனுடைய மனுஷன் (2) பரிசுத்தவான். ஆகா எவ்வளவு பெரிய சாட்சி! ஊழியர்களே! ஒரு முறை ஒரு வீட்டுக்குச் சென்று இந்த சாட்சியை வாங்கி விடலாம். ஆனால் அடிக்கடி சென்று சாட்சியைக் காத்து கொள்ள முடியுமா? முடியுமென்றால் நீங்கள் ஒரு ‘சூப்பர் மேன்’ நிச்சயம் நீங்களும் உங்கள்

சபையாரும் வானில் பறப்பீர்கள்.

ருத்தைக் குறித்துச்சாட்சி கொடுத்த போவாலைக்

குறித்த சாட்சியும் மிகப்பெரியது. அதை நாம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டியது மிக அவசியம். இவரோ, ஆஸ்திகாரன் அதிகாரம் படைத்தவன். இவரிடமே ருத் தனித்து வந்து நிற்கிறாள். அதுவே இராத்திரி நேரம் ஆகிலும் தன் தூய்மையைக் காத்துக் கொண்ட வாய்மையாளர் இவர்.

அவர் நினைத்திருந்தால் அந்த சாதக சூழ்நிலையில் எதையும் சாதித்திருக்கலாம். ஆனால், மிக நிதானமாக செயல்பட்டு இருப்பது போற்றத்தகுந்தது. முதற்கண் ருத்தை அதைரியப்படுத்தவில்லை. இரண்டாவதாக, தன்னிலும் நெருங்கிய சுதந்தரவாளியொருவன் உண்டு என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். மூன்றாவதாக அவன் மறுத்தால் நான் உன்னை சுதந்தரமுறையாய் விவாகம் பண்ணுவேன் என்று உறுதிப்படுத்துகிறார்.

திருமணக் காரியத்தில் இப்படிப்பட்ட நிதானமும் தெளிவும் ஆவிக்குரியவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். தேடிவரும் எல்லாமே தேவ சித்தம் என்று ஏமாந்து அவசரப்பட்டு அவஸ்தையில் சிக்கிக் கொள்ளாதீர்கள். தெளிந்தப் புத்தியுள்ளவர்களாய் நடந்து கொள்ளுங்கள்.

நெறி முறைகளின்படி நடத்தப்படுவதே பரிசுத்த மெய் விவாகம். தேவசித்தம் எது என்று அறியாமல் திருமணத்திற்கு முன்பு ஆணும் பெண்ணும் தேவ பயத்தைக் காத்துக் கொள்ளாமல் பாதி கல்யாணம் முடித்து விட்டு ஊரறிய மிகப் பிரமாண்ட முறையில் மீதிக் கல்யாணத்தை நடத்தினால் ஊர் புகழுமே தவிர பரலோகம் மகிழாது. பரிசுத்த ஆவியானவர் மகிழ மாட்டார்.

எனவே, திருமணக் காரியத்தில் எதைக் குறித்து எவரிடம் பேசி முடிக்க வேண்டுமோ, அவர்களிடம் பேசி முடிப்பதே முறையான திருமணம். போவாஸ் சுதந்தரவாளியாக இருந்தாலும் ருத்தே தன்னைத் தேடி

வந்தாலும் பொறுப்புள்ள நபரை சந்தித்துப் பேசிய பின்னரே திருமணம் செய்து கொண்டார் என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள்.

போவாஸைக் குறித்த இரண்டாவது சாட்சியைக் கவனியுங்கள். அன்று இரவு முழுவதும் களத்தில் ரூத்தை தங்கவைத்துக் காலையில் அனுப்புகிறபோது, 'ஒரு ஸ்திரீ' களத்திற்கு வந்ததாகத் தெரிவிக்க வேண்டாமென்று அவர் சொல்லியிருந்தார். (ரூத் 3 : 14)

இதை வாசிக்கும் போது, போவாஸின் உள்ளத்திற்கு ஏதோ ஒருவிதமான குற்ற உணர்வு என்று சந்தேகிக்கலாம் நியாயம் தான். ஆனால், போவாஸ் அப்படி சொன்னதற்கு இரண்டு முக்கியக் காரணங்கள் உண்டு.

(1) தன்னை விட நெருங்கிய சுதந்தரவாளியொருவன் இருக்கிறான். அவன் ரூத்தை மணமுடிக்க விரும்பி, அது நடைபெற்றால் ரூத் இங்கு வந்து போன செய்தி அவன் காதுக்கு எட்டும் பட்சத்தில் ரூத்தின் வாழ்வில் தேவையில்லாத புயல் வீசும் என்கிற ஐயப்பாடு.

(2) அப்போதைய யூத சமுதாயப் பிரமாணத்தின்படி சுதந்திர முறையில் விவாகம் செய்ய புற ஜாதிப் பெண்ணொருத்தி யூதனாகிய தனது சுதந்தரவாளியை தனிமையில் சந்தித்தால் அவன் அவளை விவாகம் பண்ணக்கூடாது. அந்தத் திருமணம் தடை செய்யப்பட வேண்டும் என்கிற சட்டம் தெரிந்திருந்தபடியால், ஏற்பட்ட ஐயப்பாடு.

போவாஸ் முழுக்க முழுக்க ரூத்தின் நலன்

வேண்டியே இந்த வார்த்தைகளை சொல்லியிருக்கிறார். நெருங்கிய சுதந்தரவாளி வேண்டாம் என சொல்லும் பட்சத்தில் தமக்கும் தடை வந்தால் அந்த ஏழை விதவை என் செய்வாள் என்ற எண்ணத்திலேயே அவர் அப்படி சொன்னார் என்று

நிதானிக்கமுடிகிறது.

ஆவிக்குரியக் கிறிஸ்தவன் தன்னைப்போல் பிறரை நேசிக்கிறான் மட்டுமல்ல, பிறரை அவமதிக்க இடம் கொடாதிருக்கிறான். யோசேப்பு மரியாளை அவமானப்படுத்த மனதில்லாமல் அவள் மேல் கரிசனை கொண்டது போலவே போவாசும் ரூத்தை எந்த விதத்திலும் வாடவிடக்கூடாது என்று கரிசனைக் காட்டினார்.

இன்றைய கிறிஸ்தவ சபைகளின் நிலை என்ன? கிறிஸ்தவப் போதகர்களின் நிலை என்ன? விசுவாச மக்களின் நிலை என்ன? என்பதை சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும்.

சாத்தான் கூட சொல்ல - செய்ய தயங்கும் காரியங்களை நாக்கசாமல் சொல்லித்திரிவது எதனாலென்று எனக்குப் புரியவில்லை. இயேசுகிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை அறிவித்து ஆத்துமாக்களை சபைக்குள் இழுப்பதை விட்டுவிட்டு அடுத்த சபை உழியரைக் குறித்து துர்செய்தியை அறிவித்து ஆத்துமாக்களை இழுக்கும் ஈனபுத்தி அநேகரைப்பிடித்துக் கொண்டிருப்பது நெஞ்சைப் பிளக்கிறது.

இந்தக் காமின் புத்திரர் களி நடனம் புரிந்து கலகம் செய்து கலைத்த சபைகள் கண்ணீரில் மூழ்கி கரையேறக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

விசுவாசிகளே உழியர்களே அடுத்த விசுவாசியின் -உழியரின் பேருக்கு இழுக்கு உண்டாகும்படி அழுக்கை வாரி இறைக்காதீர்கள். போவாஸ் ரூத்தின் மானத்தை- எதிர்காலத்தை காக்க எப்படி நடந்து கொண்டார் என்பதைக் கவனித்து எவருக்கும் இடறல் உண்டாக்காதபடி உங்கள் வாழ்க்கையை சரியாய் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அடுத்தவரின் இரகசியத்தை பாதுகாப்பாய் வையுங்கள்.

முன்றாவதாக, அதிகாலையில் ரூத் புறப்படும்

போது, அவளை நிறுத்தி ஆறுபடி வாற்கோதுமையை அளந்து போட்டு தலைமேல் வைத்து அனுப்பினார். (வசனம் 15)

என்ன கரிசனைப் பார்த்தீர்களா? ஆறுபடி அளந்துப்போட்டதற்கு என்ன காரணம் தெரியுமா? இனி திருமணப் பேச்சு நடக்கப் போகிறது. இந்நிலையில் ரூத் வயலுக்குப் போக்கு வரத்தாய் இருப்பது நல்லதல்ல. திருமணம் வரை அவளும் நகோரியும் வீட்டிலிருந்தபடியே சாப்பிட வேண்டுமென்பதற்காகவே.

நமது அருமை இரட்சகர் நம்மை அலைய விடுவதில்லை. அடுத்து என்ன நடக்கப் போகிறதோ, அதற்குண்டான அனைத்தையும் முன்கூட்டியே நமக்கு வழங்குபவர் அவர்.

நம்மை நோக்கி எந்த விரலும் நீட்டக்கூடாதபடி சர்வ ஞானமாய் நம்மை வழிநடத்துகிறவர் நமது தேவன்.

நான்காவதாக ஊழியர்களே போவாஸ் பொறுப்புள்ள ஊழியருக்கு அடையாளமாய் இருக்கிறார் என்பதைக் கவனியுங்கள். இரவில் அவரே தூற்றி அம்பாரத்தண்டையில் படுத்துக்காக்கிறார்.

இதுதான் முக்கியம். சபையைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதும், காப்பதும் நமது வேலை. அம்பாரத்தை குவித்து வைத்துவிட்டு, நாம் அகில உலக ஊழியத்துக்குப் புறப்பட்டு போய்விட்டால், ஆளுக்கொரு கை - பை வாரிக்

கொண்டுப்போய் விடுவான். அம்பாரம் இருக்காது அம்போதான்.

உங்கள் மந்தையைக் காக்கும்படி தேவையற்ற பயணத்தை - பணியை தவிர்த்து பக்கத்திலிருந்து பார்வை செய்யுங்கள். ஆத்துமாக்கள் இரவானாலும் உங்களைத் தேடிவரும்.

இதோ, தலைச் சமையுடன் ரூத் பட்டணத்திற்குள் நுழைந்துவிட்டாள். ரூத்தின் தலைசமையைப்

பார்த்தவுடனேயே நகோரியின் மனச்சுமை இறங்கிவிட்டது. ரூத் அனைத்தையும் விவரிக்க கூர்ந்து கேட்ட நகோரி சொன்ன பதில் போவாஸைக் குறித்த அடுத்த ஒரு சாட்சியாய் இருக்கிறது.

“அந்த மனுஷன் இன்றைக்கு இந்தக் காரியத்தை முடிக்கு முன் இளைப்பாறமாட்டான்” (ரூத் 3 : 18)

ஆவியானவரும் இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்துக் கொடுக்கும் சாட்சி இதுதான். அவர் இன்றைக்கே காரியத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கிறவர்.

பிரியமான தெய்வப்பிள்ளையே! இன்றைக்கு இந்த வீட்டுக்கு இரட்சிப்பு வந்தது என்றவர் இன்றைக்கு நீ என்னோடு கூட பரதீசிலிருப்பாய் என்றவர் வாக்கு மாறாதவராய் இன்றைய தேவனாய் நமது மத்தியிலிருக்கிறார்.

ஆகட்டும் பார்க்கலாம் என்றோ, இன்று போய் நாளை வா என்றோ நம்மை அல்லத் தட்டுகிறவர் அல்ல. இன்றே இப்பொழுதே நிறைவேற்றுகின்ற மகிமையின் போவாஸ் அவர்.

நகோரி சொன்னபடியே போவாஸ் இளைப்பாறவில்லை. உடனே செயலில் இறங்கினார்.

அதைப்போலவே, கிறிஸ்துவும் உனது காரியத்தை இன்றே முடிக்க ஆவலாயுள்ளார். அடுத்த அத்தியாயம் செல்லுமுன் ஒரு அரை நிமிட ஜெபம் செய்யுங்கள்.

உங்கள் காரியத்தை ரூத்தைப்போல் உள்ளம் திறந்து சொல்லுங்கள், முழங்காலில் நில்லுங்கள். முழுமனதோடு துதியுங்கள். அடுத்த அதிகாரத்தை ஜெபத்திற்குப் பிறகு வாசிக்கத் தொடங்குங்கள்.

மணவாளியே வா என்பாரே!

சூத்தின் வாழ்வில் தோன்றிய புதிய அத்தியாயத்தினை விவரித்துக் கூறும் கடைசி அத்தியாயமாகிய இஃது சிறப்பு வாய்ந்தது.

யாருமே இல்லையென்று ஏங்கிய ஆரம்பகாலம் மாறி இந்த இருவரில் யார் என்னை மீட்டுக் கொள்ளப் போவது என்கிற கேள்வியோடு சூத் தனது மாமியார் மிட்டில் அமர்ந்திருக்கிறாள்.

இதோ, இப்போது சூத்தினை மீட்கவேண்டிய இரு சுதந்தரவாளிகள் பெதலகேமில் இருக்கிறார்கள். முந்தினவன் மிக நெருங்கிய சுதந்திரவாளி அவன் பெயர் தெரியவில்லை. பிந்தினவரின் பெயர் போவாஸ் முந்தினவனை போவாஸ் 'ஓய்' என்று அழைத்ததாக சூத் 4 : 1ல் எழுதப்பட்டுள்ளதால், உங்கள் பொருட்டு அந்த முந்தினவனுக்கு (கீபிசீ) என்றே பெயர் வைத்து எழுதுகிறேன்.

முந்தினவன் நெருங்கினவனாக இருந்தாலும், சூத்தை மீட்க முடியவில்லை. இது மனுக்குலத்தை மீட்க முடியாமல் செயல் இழந்த நியாயப்பிரமாணத்துக்கு முன் அடையாளமாய் இருக்கிறது.

தேவன் மனுக்குலத்தை சீர்படுத்த நியாயப்பிரமாணத்தை வழங்கினார். நியாயப்பிரமாணம் மனுக்குலத்தை பாவத்திற்குள் அடைத்ததேயல்லாமல், மீட்புக்குள் வழி நடத்தவில்லை.

கீபிசீ மீட்க தவறினதால் போவாஸ் சூத்தை

மீட்டுக் கொள்ள முற்பட்டது போலவே, நியாயப்பிரமாணத்தால்

முடியாத ஒன்றை முடித்து வைக்க, கிருபையின் பிரமாணமாய் கிறிஸ்து இந்த இகத்துக்கு இறங்கி வந்தார்.

கிறிஸ்துவே நமது இரட்சகர், கிறிஸ்துவே நமது சுதந்தரவாளி. நியாயப் பிரமாணத்தால் கிட்டாத இரட்சிப்பை நமக்கு வழங்கும்படி அவரே வலியவந்து தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார்.

இப்பொழுது ஒரு கேள்வி எழும்பக்கூடும். "மோவாபியப் பெண்ணை மக்லோன் மணமுடித்தது தவறு என எண்ணும் பட்சத்தில் அதே மோவாபியப் பெண்ணை போவாஸ் மணமுடிக்கலாமா?" நல்ல கேள்வி நிச்சயம் பதில் உண்டு.

சூத்தை மக்லோன் மணமுடித்த நிலைவேறு. போவாஸ் மணமுடிக்க முன்வந்த நிலைவேறு. இஃதினை முதற்கண் பகுத்தறிய வேண்டும்.

மக்லோன், முழுவதும் விக்கிரக வணக்கத்தில் உள்ளவனும், மோவாபிய பெண்ணுமாகிய சூத்தை தேவசித்தத்திற்கு எதிராக மணம் முடித்தான்.

போவாஸின் காரியம் அதுவல்ல. சூத் தனது சகோதரரின் மனைவி. அவள் எந்த தேசம் என்பது முக்கியமல்ல. தன் சகோதரரில் ஒருவன் புத்திர சந்தானம் இல்லாமல் மரித்தால், அவன் பேர் பூமியில் விளங்கும்படி இறந்தவன் மனைவியை உயிரோடு உள்ள சகோதரன் மணமுடிக்க வேண்டுமென்ற பிரமாணத்தை நிறைவேற்றும்படியே முன் வந்தார்.

இரண்டாவது சூத்தை மக்லோன் மணமுடித்த போது, மோவாபிய தேசத்து அஞ்ஞானமார்க்கத்தாளாய் சூத் மோவாபியில் இருந்தாள். போவாஸை சந்திக்கும்

போது, இஸ்ரவேலின் தேவனை அறிந்தவளாக பெத்லகேமில் இருந்தாள்.

எனவே, போவாஸ் ரூத் திருமணம் ஆவிக்குரிய திருமணத்திற்கு அடையாளமே தவிர, முறை தப்பியத் திருமணம் அல்ல.

கீபிசீ ரூத்தை மீட்டுக்கொள்ள முன் வராததற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அதில், இறந்தவனுக்குத்தானே பேர் நிலைக்கும் என்ற எண்ணமே முதலாவதாக இருந்தது. எனினும் போவாஸ் தனது பேரை தியாகம் செய்து, தனது சகோதரனின் பெயர் நிலை நிற்கும்படி தேவனுக்குப் பயந்து ரூத்தை மீட்டார்.

நடந்தது என்ன தெரியுமா? வம்ச வரலாற்று அட்டவணை எழுதப்பட்டபோது, எலிமலேக்கு, மக்லோன் ஆகியோரின் பெயர் இடம் பெறவில்லை. மாறாக சல்மோன் -போவாஸ் - ஓபேத் பெயர் வரிசைப் படுத்தப்பட்டு உள்ளது.

தனது பெயரை பெருமைப்படுத்த விரும்புகிறவன் அதை இழந்து போவான். தேவ வசனத்தை முன்னிட்டு இழக்க நினைக்கிறவன் அதைத் திரும்பப் பெறுவான். இது போவாஸின் செயலுக்கு தேவன் தந்த வெகுமதி என்று கருதுகிறேன்.

பெத்லகேமின் ஒலிமுக வாசலில் சகல ஜனங்களுக்கும் முன்பாக, மூப்பர்களின் சாட்சியோடு திருமணம் நடந்தேறுகிறது. ஆஹா! நமக்கும் அப்படியே பரலோகத்தில் நான்கு ஜீவன்கள் இருபத்து நான்கு மூப்பர்கள் முன்பாக, சகல தூதர்களுக்கு முன்பாக ஆட்டுக்குட்டியானவரோடு விவாகம் நடக்கப் போகிறது - ஆயத்தப்படுங்கள்.

ராகேலைப் போல், லேயாளைப் போல் கர்த்தர்

வாழ்ந்திருக்கச் செய்வாராக என்று வாழ்த்தினார்கள். இந்த இருவரின் பெயர் சொல்லப்பட்டதற்கு காரணம் உண்டு.

ஆபிரகாமின் புத்திரரில் ஈசாக்கைத் தவிர மற்றவர்கள் வாக்குத்தத்த வளையத்தை விட்டு வெளியே சென்றுவிட்டார்கள். ஈசாக்கின் புத்திரரில் ஏசா வாக்குத்தத்த வளையத்தை விட்டு வெளியேறிவிட்டான். ஆனால் யாக்கோபுக்கு ராகேல், லேயாளால் கிடைத்த சந்ததிகள் சிதறாமல் பெருகி பன்னிரண்டு கோத்திரமாய் பெருகினது மாத்திரமல்ல, ஆசாரியர்களும் எழும்பினார்கள்.

பெருக்கத்திற்கும் ஆசீர்வாதத்திற்கும் அடையாளமாகவே ராகேல், லேயாள் பெயர் அங்கே பயன்படுத்தப்பட்டது.

நமது தேவன் எல்லாம் முடிந்தது என்று சோர்ந்து போனவர்களை ஆசீர்வாத பொழுது விடிந்தது என்று கரம் பிடித்து நடக்கச் செய்கிறவர் அவர். முதல் அதிகாரம் பஞ்சத்தில் ஆரம்பித்தது. கடைசி அதிகாரம் கடைசி வசனமோ இராஜாவாகிய தாவீதின் பெயருடன் முடிகிறதைப் பாருங்கள்.

தரித்திரங்கள் இன்று மாறும்

இராஜரீகம் வந்து சேரும்.

கிறிஸ்துவின் மேல் உள்ள உங்கள் நம்பிக்கை இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ஆசீரை சேர்த்து வழங்கும்.

ஆமென்.

விண்ணக அம்பம்

அன்பார்ந்தவர்களே!

போதகர். கிறிஸ்டோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் படிக்க இயலாதோருக்காகவும், பார்வையற்றவர்களுக்காகவும் ஆடியோ வடிவில் வெளியிடப்படுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. போதகர். கிறிஸ்டோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் ஆடியோ வடிவில் விரைவில் கிடைக்கப் பெற உங்கள் ஜெபத்தினாலும், கரத்தினாலும் தாங்குங்கள்.

அலுவலக தொட்பு எண் : 9488856323

இப்படிக்கு

Pr. அலெக்ஸ் தினகரன்

ஆசிரியரை பற்றி

திருமறை அறிஞர் Rev. Dr. அ. கிறிஸ்டோபர் அவர்கள் மிகச்சிறந்த வேத பண்டிதரும், தேர்ந்த அருளுரையாளருமானவர். இனிய தமிழில், எளிய நடையில் அருளுரை ஆற்றும் இவர் கல்லில் உளியை வைத்து செதுக்கியது போல் உள்ளத்தில் சத்தியத்தை பதிக்கும் தாலந்தை பெற்றவர்.

இவரது புத்தகத்தை திறந்தால் வாசிக்கிறோம் என்கிற உணர்வை விட அவரே பேசுகிறார் என்கிற உணர்வே உண்டாகும். இவரது புத்தகங்களும், ஒளித்திரை குருந்தகடுகளும் எண்ணற்ற கிறிஸ்துவ மக்களின் வாழ்கையில் எழுச்சியையும், மறுமலர்ச்சியையும் உண்டாக்கி வருகின்றன.

இவரது இலக்கிய பணியை பாராட்டி ICALL நிறுவனம் திருமறை அறிஞர் என்ற பட்டத்தையும், IICM நிறுவனம் டாக்டர் பட்டத்தையும், கொடுத்து கௌரவித்துள்ளன. தன்னை சுற்றியுள்ள பகுதிகளின் ஊழியர்களுக்கு ஆவிக்குரிய தந்தையாகவும், ஆலோசகருமாக இருந்த இவர் கடந்த 17.09.09 அன்று தேவ திட்டத்தின்படி தேவ இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசித்தார்.

இவர் மரித்தாலும் இவரது எழுத்துக்கள் தமிழ் கிறிஸ்துவ உலகிற்கு தேவன் மிகுந்த ஆசீர்வாதமாக பயன்படுத்தி வருகிறார். இந்த புத்தகம் நிச்சியம் உங்களுக்கு மிகுந்த பிரியோஜனமாய் இருக்கும்.

